I. évfolyam 4.-5. szám KESZTHELY, 2020. augusztus 1.

VÁROSNÉV NEM HASZNÁLHATÓ! HÍRLAP

KESZTHELYRŐL ÉS KÖRNYÉKÉRŐL FEKETÉN-FEHÉREN

Tisztelt Keszthelyi Polgár! Kedves Olvasónk!

A *****helyi Hírlap immáron negyedik, egyben mindjárt ötödik számát tartja a kezében. Ezúttal ugyanis a megszokotthoz képest kétszeres terjedelemben, 16 oldalon olvashatnak Keszthelyről, környezetéről, illetve országos és nemzetközi hírekről, érdekességekről. Szerkesztőségünk elkötelezett, városukat szerető emberekből áll, akiknek legfőbb célja, hogy Önök színvonalas, tartalmas elemzéseket, beszámolókat, tudósításokat olvashassanak. A jelenlegi médiapiaci helyzetben elsődlegesnek tartjuk, hogy olyan tartalmakat tárjunk olvasóink elé, amelyek ritkán jelennek meg a nyomtatott lapok hasábjain és az online médiumok felületein. Fontos célunk, hogy kritikus szemléletű, de objektivitásra törekvő újságot vehessenek a kezükbe. Rendszeresen teret biztosítunk a civil hangoknak: gyakran olvashatók vendégszerzők írásai, amelyek lapunk szerkesztőségének közösségi szemléletét hivatottak megmutatni.

A XXI. századi médiapiac egyik legnagyobb kihívása az álhírek szűrése. Az ellenőrizetlen, hamis információk terjedése, a gazdasági haszonszerzésből fakadó, az olvasók félelmeire és előítéleteire apelláló tartalomgyártás egyre nagyobb szerepet játszik az emberek befolyásolásában. Szerkesztőink magasan képzett szakemberek, akik hiteles, megbízható információkat felhasználva írják az újságot megtöltő cikkeket. A *****helyi Hírlapban olvasható cikkekkel szeretnénk az állampolgári tudatosságot növelni.

Bízom benne, hogy megelégedésére szolgálnak tartalmaink! Kellemes olvasást kívánok!

Tisztelettel:

Kenyeres Bence
főszerkesztő

Nyári dupla lapszámunk tartalmából:

Szorul a nadrágszíj – sok milliós elvonások érintik Keszthelyt – 2. oldal

Beszámolunk Keszthely önkormányzatának a koronavírus okozta veszélyhelyzet utáni első testületi üléséről.

A hatalom szövete – a keszthelyi polip – 4. oldal

Tisztséghalmozások, „erős emberek” – Egyszínű média – „Civil pókháló” – Összefogás vagy kirekesztés?

A művészet szolgálat, a képeimmel prédikálok – 8. oldal

Szabó Barnabás református lelkész, képzőművész aktív közösségi ember és igazi lokálpatrióta. Többek között vallásról, hazaszeretetről, a művészet és a hitélet összeegyeztetéséről kérdeztük.

Bézsenyi Marika néni és az ő citromfája – 10. oldal

Búcsú a Természetgyógyász Klub vezetőjétől.

Szabó Barnabás: Keszthely Fő tere

A “holland fickó” és a német szövetséges – 5. oldal

Orbán Viktor az EU-csúcson, a hétéves költségvetés-tervezet kapcsán azért küzdött, hogy a támogatásokat ne kössék jogállamisághoz. Angela Merkel melléállt, az Európai Parlament viszont elutasította a tagállamok vezetői által megfogalmazott egyezséget.

Örök ígéret marad a cserszegtomaji körforgalom? – 6. oldal

2014-ben, 2018-ban és 2019-ben is megígérték, de máig nem történt egy kapavágás sem, Manninger Jenő pedig mindig leszavazta a költségvetési módosító javaslatot. Interjú Elekes Istvánnal, Cserszegtomaj polgármesterével. A veszélyes kereszteződésben kialakítandó körforgalomért évek óta küzdő településvezető a valós helyzetet tárja olvasóink elé.

Társadalmi kreditrendszer Kínában: követendő példa vagy főbenjáró bűn? – 11. oldal

Kamerákkal és az okostelefonok segítségével figyelik az állampolgárokat.

“Nem zsidókat, hanem embereket aláztak és gyilkoltak meg” – 12. oldal

Kaczvinszky Barbara Wallenberg-díjas dokumentumfilm-rendező, újságíró keszthelyi kutatásairól is beszél.

Tények a kutyás strandról – 14. oldal

Öntsünk tiszta vizet a pohárba! A KÉVE nem a kutyás strand, hanem a pályáztatás nélküli hasznosítás ellen van.

Valódi konzultáció Keszthelyről – 15. oldal

Válaszoljon kérdéseinkre, és juttassa el hozzánk a kérdőívet!

Szorul a nadrágszíj: sok milliós elvonások érintik Keszthelyt

KENYERES BENCE

Június 25-én, hosszú kihagyást követően ismét összeült Keszthely Város Önkormányzatának képviselő-testülete, hogy a koronavírus-járvány okozta leállás után számos aktuális és sürgős ügyben döntést hozzon. A testületi ülésen a kormánypárti és ellenzéki képviselők több kérdésben ütköztették véleményüket.

Vitás kérdések a testületi ülés első felében

A képviselő-testületi ülés kezdetén parázs vita alakult ki. A várost vezető fideszes többséget váratlanul érte, hogy a KÉVE képviselői hat interpellációt, azaz írásos képviselői kérdést nyújtottak be a polgármesternek, valamint az alpolgármesternek. Az ellenzéki képviselők hangsúlyozták, hogy e kérdések a lakosság tájékozódását szolgálják. Dékány Péter rámutatott: a koronavírus-járvány okozta testületi leállás miatt számos olyan kérdés merült fel, amelyet a testület a veszélyhelyzet ideje alatt nem tudott tárgyalni. Molnár Tibor kiemelte, hogy a KÉVE képviselőinek nincs lehetőségük előterjesztést benyújtani, ezért is volt fontos interpelláció formájában kérdezni a városvezetőket. Dósa Zsolt és Csótár András fideszes képviselők és bizottsági elnökök szerint az interpellációk szétzilálják a testületi ülést, azokat inkább a bizottsági üléseken kellene benyújtani. Csótár András hangot adott azon véleményének, amely szerint a városi ellenzéknek el kellene kezdeni dolgozni a városért. Czuth Zoltán László, a KÉVE képviselője emlékeztetett, hogy az ellenzéki képviselők számtalan esetben segítettek a veszélyhelyzet ideje alatt a keszthelyieknek: az ellenzéki városatyák bevásárlásokkal, informatikai eszközök kölcsönadásával nyújtottak segítő kezet e nehéz helyzetben a lakosságnak, ezért méltatlan az a fideszes vád, amely szerint a KÉVE képviselői nem dolgoznak a keszthelyi emberekért. Csótár András válaszában végül maga is elismerte, hogy az ellenzéki képviselők sokat segítettek a keszthelyi lakosoknak a veszélyhelyzet idején.

A városi költségvetés újragondolásával kapcsolatban Czuth Zoltán László jelezte, hogy jelentős elvonások érintik Keszthely városát, ezért indokolatlan és felháborító a 13 millió forint értékű polgármesteri autó beszerzése, amelyet még márciusban szavaztatott meg magának a város első embere. Azóta Nagy Bálint Facebook-oldalán bejelentette, hogy mégsem kívánja beszerezni a drága hibridautót, sem más luxusautót. Azonban a hivatali dolgozók számára fenntartott, hibásan működő jármű lecserélése szükségessé vált, ugyanis annak használata veszélyes.

Nagy Bálint a *****helyi Hírlapot – azt a sajtóorgánumot, amelyet a kedves olvasó jelenleg a kezében tart – „szórólap"-nak minősítette, amellyel szerinte a szerkesztőbizottság szándékosan kívánja megtéveszteni a városi lakosságot (*Hogy ez így van-e vagy sem, kérem, döntsék el Önök! – a főszerk.).* Molnár Tibor kiállt szerkesztőségünk mellett, és felhívta a figyelmet, hogy a közvetlen adományokból nyomtatott, valamint fizetés nélkül dolgozó szerkesztők lelkesedése által működő újság fontos hírforrás, minőségi tartalom, amelyre méltatlan szórólapként hivatkozni. *(Adalék: a szórólapok nem rendelkeznek ISSN-számmal – ez az időszaki kiadványok, így például lapunk nemzetközi azonosítója – a főszerk.)*

A keszthelyi önkormányzat június 25-i ülése. Fotó: Keszthely TV

Dr. Ifi Ferenc, a pénzügyi és ügyrendi bizottság elnöke örömét fejezte ki az adófizetők számának és az iparűzésiadó-bevétel növekedésével kapcsolatban, ugyanis szerinte ez az egyik alappillére a városi bevételeknek. Nagy Bálint polgármester csatlakozott Ifi képviselőhöz, ő is fontosnak tartotta, hogy az adóbevételek növekedjenek a városban. A KÉVE álláspontját megfogalmazó Czuth Zoltán László ugyanakkor elmondta, hogy valóban kiemelt cél a városi adóbevételek növekedése, de azt nem a keszthelyi emberek megsarcolásával, hanem a nagy bevétellel rendelkező vállalkozások általi hozzájárulás növelésével kellene elérni.

Ifi képviselő kiemelte, hogy az Elios Zrt. által korszerűsített keszthelyi közvilágítással a város több tízmillió forintot spórolt meg, ugyanis a modern lámpatestek kevesebbet fogyasztanak, hatékonyabban működnek, így kevesebb kiadási költséget jelentenek a település számára. Ifi Ferenc felidézte, hogy a városi ellenzék hangosan tiltakozott a közvilágítás korszerűsítése előtt: *„Annak idején, amikor a közvilágítás rekonstrukciója folyt, ellenzéki részről kígyót-békát kaptunk, hogy ez mi…",* szerinte ugyanakkor látszik, hogy ez egy megtérülő, hasznos befektetés volt. A képviselő kifejezte reményét, hogy a jövőben is hasonló fejlesztések valósulnak meg a városban. Molnár Tibor jelezte, hogy nem a közvilágítás-korszerűsítés jelent problémát, az önmagában támogatandó. Az a gond, hogy a miniszterelnök veje nyerte az erre vonatkozó pályázatot, amelyet többszörösen túlárazott beruházás keretében valósított meg, s ennek következtében az adófizetők többet fizettek a beruházás valós értékénél. Mindemellett az sem elhanyagolandó Molnár szerint, hogy a világítás sokszor nem megfelelő, az elvileg hosszú évekig működni képes LED-izzók közül már több kiégett a városban, amelyeket nem pótoltak, illetve sok helyen nem adnak elég fényt a lámpatestek.

A városi élet újraindítása a veszélyhelyzet után

Dékány Péter, a KÉVE képviselője úgy véli, hogy a városi lakosságot meg kéne jutalmazni egy rendezvénnyel a járvány alatt nyújtott felelősségteljes magatartásért. A polgármester szerint ez a tömegrendezvényeket tiltó rendelet miatt megvalósíthatatlan. Molnár Tibor szerint rossz szájízt okozhat a lakosság körében, hogy a városi kitüntetéseket nem osztották ki utólag sem a koronavírus-járvány okozta veszélyhelyzet lezárulta után. A KÉVE képviselője kiemelte, hogy dr. Ambrus Géza felesége nemrég hunyt el, és a méltán népszerű háziorvos posztu-

musz kitüntetése minden bizonnyal jólesett volna az akkor még élő özvegynek. Mindemellett Tál Zoltán atya 10 éves jubileumát ünnepli idén keszthelyi plébánosként, és emberszerető magatartása, példaértékű munkája miatt megérdemelten kaphatott volna a várostól kitüntetést, ám Nagy Bálint megtagadta az elismerések kiosztását. Ennek hátterében a KÉVE azt a megfontolást sejti, hogy a polgármester inkább egyáltalán nem osztott díjakat, mintsem elutasítson vagy kitüntessen az ellenzék által jelölt, köztiszteletben álló személyeket és szervezeteket, valamint saját klientúráját szeretné erősíteni a rendkívüli díjakkal.

A városi szervezetek vezetői az idei évben nem kapnak prémiumot. A Keszthelyi TV, valamint a Városüzemeltetési Kft. vezetői a korábbi években jogosulttá váltak a prémiumok felvételére, ám ők ezekkel nem éltek.

A keszthelyi városszemlék újraindítására tett javaslatot a polgármester, aki úgy gondolja, hogy az elhalóban lévő szokást fontos lenne felélesztení. Dékány Péter szerint ezen városszemlék fontosak, ugyanakkor érdemes lenne körzetenként lebontva megtekinteni a várost, hogy így hatékonyabban tudja képviselni a városvezetés a lakosság érdekeit.

Vozár Péterné alpolgármester elmondta, hogy az illegális hulladéklerakásból és a folyamatos szemetelésből jelentős károk származnak, és fontos, hogy a lakosság felelősen, a környezetre figyelve éljen a városban. A KÉVE a köztisztaság javításának céljából hozta létre a "zöld kommandót", amelynek elsődleges célja, hogy Keszthely méltóképpen vigyázzon természeti értékeire, valamint az is, hogy gondozott, rendezett települést vehessenek igénybe a város lakói és a turisták. Számos eredményük közül kiemelkedik a Keszthely és Cserszegtomaj határában lévő illegális hulladéklerakó helyre való figyelemfelhívás. Ezután a közös területet elcsúfító, környezetszennyező szemetet Cserszegtomaj ellenzéki vezetésű önkormányzata szállíttatta el.

Nagy Bálint szerint városi összefogás szükséges ahhoz, hogy Keszthely megfelelőképpen fejlődjön, és ehhez a település 30-50 évre szóló stratégiai koncepciót dolgoz ki. Molnár Tibor egyetértését fejezte ki, Czuth Zoltán László pedig hozzátette, hogy az elmúlt 13 év tapasztalatai azt mutatják, hogy a fideszes többségű önkormányzat nem volt jó gazdája a városnak, a település tulajdonában álló épületek állapota elkeserítő, és eddig is fontos lett volna, hogy közös értékeinkre vigyázzanak a városvezetők.

Interpellációk

A város KÉVE által delegált képviselői hat interpellációt nyújtottak be, amelyek közül kettőt a testület nem tárgyalt. E két kérdés közül az első arra a Fideszközeli trolloldalra *(arctalan, névtelen szerkesztők által írt internetes gúnylap – a főszerk.)* vonatkozott, amely a keszthelyi ellenzéki szereplőkből gúnyt űzött a választási kampány előtt, alatt és után, valamint a szavazóikra is folyamatosan ócsárló megjegyzéseket tett. Molnár Tibor arra volt kíváncsi, felvállalja-e vagy elítéli a helyi Fidesz az ízléstelen, becsületsértő, rágalmazó, lejáratő gyűlöletoldalt, ám a polgármester arra való hivatkozással, hogy ez nem önkormányzati ügy, nem volt hajlandó konkrét választ adni, amit a képviselő beismerésként értelmezett. A másik, ezúttal napirendre nem vett interpellációt Czuth Zoltán László nyújtotta be, amely a keszthelyi óriáskerékhez kapcsolódott, ezt azonban csak a következő testületi ülésen fogják tárgyalni.

Dékány Péter a fenékpusztai lakók elhelyezéséről nyújtott be interpellációt, amelyre Vozár Péterné alpolgármester válaszolt. A válaszban az alpolgármester jelezte, hogy a városvezetés nem köteles a lakók önkormányzati lakásban történő ideiglenes elhelyezését biztosítani, azonban így is 12 fenékpusztai család elhelyezését segítette az önkormányzat.

A soron következő interpellációban Dékány Péter a 71-es főút elvezető szakaszával kapcsolatban érdeklődött. A Cserszegtomaj és Keszthely közti, halálkereszteződésnek nevezett útszakaszon nem alakítottak ki körforgalmat, ennek megvalósítása 2013 óta várat magára. Több száz aláírás gyűlt össze a körforgalom megépítéséért, a helyi lakók több demonstrációt is szerveztek, azonban így sem történt előrelépés. A 2014-es, 2018-as és a 2019-es országgyűlési és helyhatósági választásokon is ígéretet tett a regnáló fideszes vezetés a körforgalom megépítésére, ezzel szemben még egy kapavágás sem történt. Az ellenzéki képviselő megkérdezte a polgármestertől, hogy mikor várható a körforgalom tényleges megépítése. Nagy Bálint szerint a Nemzeti Infrastruktúra-fejlesztő már az előkészítő munkálatok végén jár, a kivitelezés pedig 2021 tavaszán indul – de felmerül a lehetőség, hogy a koronavírus-járvány miatt az építkezés csak 2022-ben valósulhat meg. Ez alapján lehetséges, hogy a már évekkel ezelőtt megígért beruházást csak a 2022-es országgyűlési kampány részeként adhatják át.

Dékány Péter harmadik interpellációja a Royal étterem utcafronti bővítésére vonatkozott. A keszthelyi főépítész szerint a bővítés nem rontja a település- és utcaképet, és a városnak számottevő bevétele van az étterem közterület-használatából. Dékány Péter szerint a bővítés hét parkolóhelyet és a gyalogosforgalmi járdát is elveszi a forgalomtól, így jelentős bevételkiesést okoz a városnak.

Dékány képviselő utolsó interpellációja a Vaszary Kolos utcai kerékpársáv-felfestésre vonatkozott, amely megtévesztő lehet az úthasználók számára. A tájékoztatás szerint a nyitott kerékpársáv felfestése a jogszabályok szerint valósult meg.

Sürgősséggel tárgyalt ügyek

Czuth Zoltán László a HEMO épületének felhasználásával kapcsolatban tett fel kérdést a polgármesternek. Az előterjesztés szerint a keszthelyi honvédségi toborzóiroda kapna helyet a HEMO épületében, anélkül, hogy rezsi- és bérleti díjat fizetne a fenntartó. Nagy Bálint szerint fontos, hogy a toborzóiroda munkatársai kényelmes körülmények között dolgozhassanak, illetve az érdeklődők is komfortos térben várakozhassanak. Czuth képviselő szerint az, hogy a város bérletidíj-fizetési kötelezettség nélkül biztosítja a toborzóiroda számára az épületet, jelentős bevételkiesést okoz a közös vagyont illetően.

A testület döntött a város strandjainak fejlesztéséről. Czuth Zoltán László nehezményezte, hogy az ellenzéki képviselők mindig az utolsó pillanatban, a testületi ülések előtt kapják meg az írásos tájékoztató anyagokat a képviselő-testületi tervezetekről, ezért nehéz megfelelőképpen tájékozódni. A képviselő írásban kérte a polgármestertől az igazolást, hogy a strandfejlesztések nem önkormányzati forrásból, hanem pályázati támogatásból fognak megvalósulni.

A július 10-én és 17-én tartott rendkívüli testületi ülésekről terjedelmi és technikai okokból nem áll módunkban beszámolni. A jegyzőkönyvek a www.keszthely.hu oldalon tekinthetőek meg az „Önkormányzat" menüpont alatt.

A hatalom szövete – a keszthelyi polip

MOLNÁR TIBOR

Hívhatjuk polipnak vagy pókhálónak, a lényegen nem változtat: a Fidesz az elmúlt közel másfél évtized alatt a választásokon kapott felhatalmazásánál jóval nagyobb mértékben – gyakorlatilag totálisan – hajtotta uralma alá Keszthely városát. Keszthely provinciális, kisvárosi világában minden összefügg mindennel és szinte mindenki ismer mindenkit, sokak szemében mégsem teljesen nyilvánvaló, hogy hogyan uralja le a várost egy viszonylag szűk kör, elvileg demokratikus intézmények, civil szervezetek és bizonyos személyek kezében összpontosuló tisztségek mögé bújva. Ez az egészségtelen túlhatalom nem tesz jót a város fejlődésének, különösen akkor nem, ha még rosszindulattal és dilettantizmussal is párosul.

Tisztséghalmozás

Középiskolai tanulmányaikból talán sokaknak ismerős a római principátus, vagyis a köztársasági formákkal leplezett egyeduralom. Ennek a Julius Caesar által már élesben tesztelt, majd Augustus által tökéletesített hatalmi berendezkedésnek a lényege az, hogy az aktuális erős ember (diktátor, császár, jelen esetben a polgármester) minél több tisztséget tölt be, a szenátust – jelen esetben a különböző bizottságokat és városi intézményeket – pedig saját embereivel tölti fel. Ez kétségkívül hatékony hatalomkoncentrációt és kormányzást tesz lehetővé, azonban hiányzik belőle az újkori demokráciákra jellemző fékek és ellensúlyok rendszere.

Az ifjú polgármester egyik első intézkedése az volt, hogy a rendszerváltás óta létező, tehát harminc éves szokásjogot felrúgta: a Keszthely lakosságának csaknem felét képviselő ellenzék nem kapta meg a pénzügyi és ügyrendi bizottság elnöki tisztségét, és egyetlen külső szakértői helyet sem kapott a bizottságokban, a torz választási rendszernek köszönhetően pedig amúgy is mindössze 25%-os képviseletet tudott realizálni a 3 képviselője révén. Így hát semmi meglepő nincs abban, sem, hogy a megfelelő gombot fegyelmezetten megnyomó állampárti többség simán megszavazta az Idősügyi Tanács és az Ifjúsági Kerekasztal vezetőjének Nagy Bálintot. A „generációk összefogása" néven reklámozott, a gyakorlatban fideszes kampányintézményként működő szervezetek egyszínű összetételét szóvá tevő ellenzék viszont polgármesteri kioktatásban részesül, és cinikusan azzal hallgattatják el, hogy pártpolitikának nincs helye ezekben a testületekben.

A keszthelyi Fidesz két erős embere, Csótár András (az állampárt városi szervezetének elnöke) és Dósa Zsolt egyaránt iskolaigazgatók, a pártállami irányítású Szakképzési Centrum és a KLIK helyi intézményvezetői. Emellett természetesen bizottsági és felügyelőbizottsági elnökök is. Csótár leginkább Kövér László (jobb pillanataiban Tisza István), Dósa pedig egyértelműen Németh Szilárd szerepét alakítja, ami mindkettőjüknél a KÉVE verbális ostorozásában nyilvánul meg.

Az egyszínű média

Az önkormányzati tulajdonú, tehát közpénzből finanszírozott helyi médiát már Németh „Komisszár" Zsolt irányítása alatt maga alá gyűrte a hatalom, a 2014-ben Zalaszentgróton bukott fideszes polgármester-jelölt, Sámel József vezetésével pedig már a látszatra sem nagyon adnak. Bár a Keszthely TV honlapján hitet tesz a pártatlan, sokoldalú helyi hír- és információszolgáltatás mellett, a gyakorlatban ez úgy néz ki, hogy nagyjából tíz (vagy inkább több) fideszes megszólalásra jut egy ellenzéki, a magazinműsorokban pedig kizárólag kormánypárti politikusok és a világképükbe beleillő hírességek szerepelhetnek. Az ellenzéki sajtótájékoztatókról minimális terjedelemben tudósítanak, az ott elhangzó legerősebb mondások pedig rendre kimaradnak a szerkesztett anyagból. Míg a fideszes politikusok azonnal és nagy terjedelemben reagálhatnak a KÉVE képviselőinek felvetéseire, visszafelé ez már nem működik, sőt nemrég még az is megtörtént, hogy Sámel mondvacsinált okokra hivatkozva megtagadta az általuk kért reagálás közzétételét. Az önkormányzati választási kampányban pedig rendőrt hívott a KÉVE elnökére, dr. Weller-Jakus Tamásra, aki mindössze a polgármester-elöltek bemutatkozó műsorának felvételét szerette volna megkapni, hogy a közpénzből készült anyagot közzétegye az interneten, mert ezt a tévé "elfelejtette" megtenni. A szintén általa főszerkesztett Balatoni Krónika egyáltalán nem felel meg a közéleti lapokkal szembeni követelményeknek, ehelyett színes, szélesvásznú, észak-koreai jellegű sikerpropagandát juttat el a keszthelyi háztartásokba. Természetesen a KÉVE itt is csak elvétve tűnhet fel, akkor is leginkább fideszes támadások céltáblájaként. További érdekesség, hogy Manninger Jenő országgyűlési képviselő irodája ugyanabban az épületben, ugyanazon az emeleten van, mint a helyi média szerkesztősége, attól mindössze két ajtó választja el.

A civil pókháló

A civil csak akkor szitokszó a fideszes szájakból, ha a hatalomtól független, nem kormányzati szervezeteket (NGO) lehet ekézni és – leginkább alaptalanul – Soros György nevéhez kötni. Amennyiben azonban a civil szervezetekből szőtt háló a fideszes hatalmi célok szolgálatába állítható, máris illő és üdvös a tevékenységük. Helyi háttéremberük valószínűleg már a 2002-es választásokon elszenvedett vereségek okozta sokk után kitalálhatta, hogy érdemes a Fidesz előtt civil köntösbe bújva "söprögetni", ezért megszaporodtak a különböző egyesületek, amelyeket a hatalomra kerülés után bőségesen táplálhattak. Az sem utolsó szempont, hogy ezzel a „civil hálóval" a pályázati források megszerzése mellett a pezsgő helyi közélet, valamint ha az érdek úgy kívánja, a politikamentesség látszatát is lehet kelteni. Ezek közül a legfontosabb a ma már leginkább a pályázatok terén jeleskedő Összefogás Keszthelyért Egyesület, amelynek elnöke Pálinkás Róbert (korábban pedig Ruzsics Ferenc volt.) Ezen egyesület volt a később Fidesz-KDNP-ként egységesülő jobboldal (Fidesz, KDNP, MIÉP, kisebb helyi tömörülések) közös jelölőszervezete 2002 őszén. De vitathatatlanul fideszes kötődésű a Helikon Liget Egyesület is, amelynek vezetője, dr. Boldizsár Erzsébet. A baráti média által „a közösség mozgatórugójaként" emlegetett Vozár Péterné alpolgármester szervezetei, a Nemzeti Kör és a Rákóczi Szövetség is kedvesek a helyi hatalom szemében. A Keszthely Város Oktatásáért és Sportjáért Egyesület (KESOTE) Nemes Klára önkormányzati képviselőhöz köthető, a Tegyünk Együtt Keszthelyért Egyesület vezetője pedig egészen a közelmúltig Horváth Tamás volt, akinek a lakása most is a szervezet székhelye.

Közösségépítés Fidesz-módra

A Nagy Bálint által oly sokszor hangoztatott közösségépítés a gyakorlatban a KÉVE és a városban működő ellenzéki pártok, vagyis a város szavazópolgárai felének teljes semmibevételét jelenti. A közérdeklődésre számot tartó rendezvények többségére "elfelejtenek" meghívót küldeni, együttműködési ajánlatainkat és építő javaslatainkat pedig rendre elutasítják. Az „elönzözött" járványügyi védekezés is jól példázza ezt: a KÉVE már a koronavírus hazai megjelenésekor felajánlotta segítségét, ám ezzel a polgármester nem élt, ehelyett egy Facebook-csoportnak adott monopóliummal felérő felhatalmazást a helyi segítségnyújtásra, akiket aztán a szavazógépezet ki is tüntetett. Nem lennék meglepve, ha a csoport vezetője hamarosan az állampárt egyik helyi képviselőjelöltje lenne, annyira kilóg a lóláb. Ráadásul emiatt a hagyományos városnapi kitüntetéseket sem adták át az idén, zárójelbe téve ezzel számos kiváló polgár és szervezet életművét, teljesítményét *(bővebben lásd a testületi ülésről szóló beszámolót a 3. oldalon!)*. A közösségépítés hangzatos jelszava nem terjed ki a képviselő-testületi ülésekre sem, ahol a KÉVE képviselőivel szemben arrogáns, kioktató hangnemet ütnek meg a kényelmes többség és az ügyrend által védett fideszes kollégáik, élükön természetesen Nagy Bálinttal.

A hatalom megront, és a korlátlan hatalom korlátlanul ront meg – így szól a bizonytalan eredetű, de annál komolyabb mondanivalójú idézet. Ennek levét azonban elsősorban nem a túlzott hatalmukat mindenáron megőrizni akarók isszák meg, hanem kisvárosunk és hazánk.

“A holland fickó” és a német szövetséges – Orbán Viktor Brüsszelben járt

BÁLINT NATÁLIA

Orbán Viktor megjelenésével kifejezte, mennyire tartja Európát, amikor megérkezett Brüsszelbe: nyakkendője nem volt megkötve, hanem hanyagul lógott a nyakán, keresztbevetve, továbbá egyedül rajta nem volt maszk. Azért ment, hogy a költségvetési tárgyalásokon elérje: az EU-s források kifizetését ne kössék jogállami kritériumokhoz – ezzel gyakorlatilag elismerte, hogy Magyarország nem jogállam. Mark Rutte holland miniszterelnök azonban ragaszkodott ehhez, Orbán pedig – hogy kollégája tekintélyét csökkentse, fittyet hányva a protokollra – egyszerűen “holland fickó”-ként említette. Rutte, fazonját tekintve hasonlít Karácsony Gergelyre, ám Orbán Viktor generációjának tagja, még ha ránézésre a 4 év korkülönbség inkább húsznak látszik is, ami leginkább a magyar miniszterelnök aggasztó súlyfeleslegének eredménye. A szintén 2010 óta hivatalban lévő holland miniszterelnök majdnem zongoraművészi pályát választott, végül történész lett. Biciklivel jár, 1,93 méter magas, sportos, mosolygós politikus, aki azonban határozottan kritizálja a magyar kormányt, de nem a magyar embereket! Orbán retorikájában az őt ért számonkéréseket igyekszik magyargyűlöletnek beállítani, ezzel is hárítja a személyes felelősségvállalást, és erősíti a magyar emberekben azt a téves elképzelést, miszerint minket mindenki irigyen gyűlöl. Az igazság ezzel szemben az, hogy a felnőtt személyiségszintű politikusok megvetik, kinevetik és elítélik Orbán Viktort, akinek fő szövetségese a hatalomban Angela Merkel, még ha retorikában ez nem is mindig nyilvánvaló. Rutténak otthon, Hollandiában el kell számolnia a választói felé. Hollandia az EU nettó befizetője, és joggal kérdezik a hollandok, miért hagyja a miniszterelnökük, hogy a pénzük Mészáros Lőrincen és Tiborcz Istvánon keresztül Orbán Viktor vagyonát gyarapítsa, míg magyar emberek milliói élnek mélyszegénységben. Rutte egy olyan társadalmat irányít (és nem ural!), ahol megvan az embereknek az a képessége, hogy felelősséget vállaljanak, ugyanis ez a szabadság ára.

A liberalizmus Magyarországon addig jutott, hogy szitokszóvá degradálták, és nem élnek, hanem visszaélnek vele. Az általános emberi és gyermekjogok, az állatvédelem, az egyenlőség, a vallás- és gondolati szabadság nem érdekel senkit, nem érdekli a hatalmat a családon belüli erőszak vagy a pedofília. Kaleta Gábor volt perui nagykövet ügye sem tudódott volna ki, ha az index.hu internetes újság nem hozza le azt. *(A legolvasottabb és legrégebbi híroldalt éppen most lehetetlenítette el a hatalom. Főszerkesztőjét elbocsátották, mire a szerkesztőség több mint nyolcvan munkatársa felmondott.)* Ugyanis a kormány a legnagyobb titokban csempészte haza, titkosította az ügyét 10 évre, és az a Polt Péter nem kért rá letöltendő szabadságvesztést, aki annak idején Orbán Viktorral együtt alapította a mai kormánypártot, a Fideszt. A bíróság pedig nem szabhat ki súlyosabb büntetést, mint amit az ügyészség kér. Kaleta szempontjából mindegy a múlt, hiszen amíg ki nem derült démoni bűne (19 ezer, kisgyerekek megerőszakolásáról készült felvételt találtak a hivatali számítógépén), egyetlen felettese sem kérhető számon bűnpártolásért, elvégre honnan tudhatták volna? Az egyetlen kormány, amely még ha kommunikációjában el is ítélte, valójában mentegette, az az Orbán-kormány volt. Az efféle ügyek és a propaganda az, ami zavarja az EU fejlettebb országait, túl a korrupción. Az, hogy a szegénységben tartott, a valós információktól megfosztott tömegeket manipulálják. Ha nem lenne szegény, alacsonyan képzett és befolyásolható Magyarország lakosainak jelentős hányada, nem lehetne riogatni, nem mennének át a populista szlogenek, nem lehetne általtüntetést szervezni Pikó András Budapest VIII. kerületének polgármestere ellen, kis falvakból buszoztatott, félanalfabéta emberekkel. Mert nem lenne rászorulva a szerencsétlen ember a megalázó napszámra, és lenne minimális tartása. De miután a napilapok, a rádió- és TV-adók 90%-a az állam illetve a kormánypárti oligarchák kezében van, a félretájékoztatott ember elveszti képességét a kritikai gondolkodásra, parancsra retteg, nem kérdez, mert nem érti a helyzetet, ettől frusztrált, az agresszióját pedig felhasználják: a gyűlölet legfőbb táptalaja az egzisztenciális és morális nyomor. Hollandiában is vannak ilyenek, csak sokkal kevesebben. Továbbá náluk nem bélyegzik hazaárulónak azt, aki kritikát vagy önreflexiót gyakorol, mert tudják, hogy ez a fejlődés minimális feltétele.

Magyarország társadalma nem felnőtt társadalom, ahogyan a posztszovjet társadalmak közül csak nagyon kevés az. Nekünk vezér kell, “apa” (ahogy a Fidelitas köszöntötte Orbán Viktort apák napján), aki helyettünk gondolkodik, és inkább lemondunk az önrendelkezésről, csak felelősséget vállalni ne kelljen! A gyermeki (regrediált) társadalmak várják a "gyám" megjelenését, pl. az EU segítségét. Az EU (vagyis Németország, amely most éppen az unió soros elnöke is) viszont érdekelt Orbán hatalomban tartásában. Hiába a Sargentini-jelentés, a 7-es cikkely, a "bölcsek tanácsa", a felfüggesztés, végül nem történik semmi. Azért nem, mert ha egy becsületes, emberséges vezetőnk lenne, mindjárt nem lenne korrupció, feudalizmus és lopás, sok milliárd maradna az embereknél és pl. az egészségügyben. Nem áramlana a magyar orvos, nővér, egyéb szakember Németországba, hogy az elöregedett német társadalom ellátásában részt vegyen. Nem lenne olyan törvényi környezet, amely kedvez a német autógyáraknak, hogy összeszerelőüzemeket létesítsenek, nem lenne ideális a német élelmiszerláncoknak a helyzet, hogy a magyar kereskedőket ellehetetlenítve uralják a magyar piacot. Merkel kancellár ezért is biztosította Orbán Viktort, hogy megszünteti a 7-es cikkely szerinti eljárást még ez év végéig, és így sikerült jelentősen tompítani a jogállamisági kritériumokat, no meg plusz 3 milliárd eurót kiharcolni, amely – ne legyenek kétségeink – többnyire nem a magyar polgárok, hanem Orbán családja és barátai zsebébe vándorol majd.

Az Európai Parlament azonban elutasította a kormányfők által elfogadott, hét évre szóló költségvetési tervezetet, határozatban sérelmezték a jogállamiságra vonatkozó kritériumok enyhítését. Orbán Viktor tehát egyelőre semmilyen győzelmet nem aratott Brüsszelben.

A tavalyi EU-parlamenti választásokon a német Zöldek azzal kampányoltak, hogy jogállamisághoz kötik az EU-s pénzek kifizetését, ezzel Merkel Kereszténydemokrata Uniója (CDU) mögött másodikként végeztek. Merkel ellenfelei immár a Zöldek, és nem a szocialisták, de erős az oroszok által támogatott szélsőjobboldal is. Orbán Viktor hatalma valójában azon múlik, Merkel mit tart fontosabbnak a saját hatalma megtartása érdekében, és kinek kíván megfelelni: a Zöldeket tartja-e legnagyobb ellenfélnek, és az ő szavazóikat akarja elcsábítani a CDU-hoz (ő maga nem kíván indulni a következő választásokon), vagy a radikális vonalat erősíti, hogy a szélsőjobboldali AfD-vel szemben nyerjen voksokat. A magyar ember és a magyar jogállamiság ezredleges szempont az EU-ban. Aki abban reménykedik, hogy majd az EU megoldja, hogy az önkormányzatokhoz kerüljön közvetlenül a pénz, csalódni fog. A változás az egyénben kezdődik, és a sok egyéni változás, felelősségvállalás, kiállás eredményez társadalmi fejlődést.

A szerző Keszthely szülötte, operaénekes, közgazdász (nemzetközi üzleti és politikai kommunikáció szakirányon), okleveles nemzetközi kapcsolatok elemző (diplomácia szakirányon)

Örök ígéret marad a cserszegtomaji körforgalom?

VASS BÁLINT

Cserszegtomaj polgármestere, Elekes István már civilként, később pedig önkormányzati képviselőként is több forgalomlassító demonstrációt szervezett annak érdekében, hogy a forgalmas, éppen ezért balesetveszélyes Rezi úti csomópontból hiányzó körforgalom mielőbb megépüljön. Beszélgetésünk fő témája ennek megfelelően ez volt, de a településvezető civil aktivistaként végzett korábbi tevékenységéről, a közügyekhez való cselekvő hozzáállásáról is mesélt.

Keszthely északi elkerülőjét 2013 augusztusában adták át. Ennek építése során már látszott, hogy az eredmény a rezi csomópontnál finoman szólva se lesz biztonságos. Mit gondol, mi mindenre vezethető vissza, hogy ezt ilyen rosszul kivitelezték?

– A '90-es évek elején egy tanulmányterv jelent meg ezzel a kereszteződéssel kapcsolatban, már abban is egy körforgalom szerepelt. Ez még talán a Cserszegtomaji Krónikába is bekerült 2014-ben, a választások előtt. Ha jól tudom, volt egy megyei egyeztető fórum, amelyen a rezi és cserszegtomaji polgármesterek is részt vettek az úttal kapcsolatos tervezési bemutatón, és még akkor is tervben volt a körforgalom. Később valakik meggyőzték a döntéshozókat, hogy itt nem olyan nagy a forgalom, elegendő lesz a besorolósávos kereszteződés. Ez azért furcsa számomra, mert már voltak forgalomszámlálási adatok, és ezeken látszott, hogy a forgalom jóval nagyobb lesz. Azt tudni kell, hogy akkor nem ennyien laktak Reziben sem, ma viszont több mint 5000 fő halad itt át. A körforgalom nélkül olcsóbb volt, valószínűleg az ár miatt döntöttek így. Fontos tudni, hogy az elkerülőút teljes árához képest a körforgalom ennek mindössze töredékét jelenti. A kereszteződésben lévő besorolósávokat látva talán 15-20%-kal nagyobb területre lenne szükség, hogy ott körforgalom legyen.

Napjainkban nem ritka eset, hogy 1-1 nagyobb beruházást politikai haszonszerzés céljából használnak fel, és ilyenkor a projektek kivitelezési minősége is kifogásolható. Korábban kiemelte, hogy az elkerülőút éppen a választások előtt készült el. Mennyiben tartja felelősnek a már akkor is regnáló kormányzatot?

– Nem tisztem védeni a most regnáló hatalmat, de sajnos, a korábbi időszakban is megszokott volt, hogy mindenki próbálta a választásokra időzíteni az ilyen átadásokat. A legnagyobb gond az olcsóságra és a gyorsaságra való törekvés a minőségi munkával szemben, ezért az akkor felvetődött ötletet, hogy körforgalom legyen, besöpörték az asztal alá. Az európai uniós pályázatok során van egy bizonyos időszak, amíg nem lehet hozzányúlni az úthoz, azonban mi már a tervezési szakaszban jeleztük, hogy itt körforgalomnak kellene épülnie, és nem pedig útkereszteződésnek. Én olyan pályázati kiírást még nem láttam, ahol az volt leírva, hogy ha van egy elszúrt kereszteződés, egy elrontott útszakasz – ami balesetveszélyes, és akár még emberi életeket is követelhet (hála a jó Istennek, még nem követelt) – akkor annak meg kell valósulnia.

Elekes István a 2017-es forgalomlassító demonstráció főszervezőjeként. Fotó: ATV

Manninger Jenő, Keszthely és környékének országgyűlési képviselője 2016-ban már ígéretet tett a körforgalom létesítésére, 2019 augusztusában pedig Nagy Bálint polgármesterjelölttel és Bartha Gábor akkori cserszegtomaji polgármesterrel együtt jelentette be ugyanezt, 2020 tavaszára ígérve a munkálatok megkezdését. Mi lehet az oka Ön szerint, hogy azóta sem történt semmi változás?

– Ez a körforgalom a cserszegtomaji választásokon mindig előkerült. Legelőször 2013 év végén volt egy aláírásgyűjtésünk, több mint 1200 aláírást 3 hét alatt gyűjtöttünk össze. Ezzel a csomaggal elmentem az országgyűlési képviselő úrhoz, aki fogadott minket, végighallgatta az összes felvetésünket, és akkor az Nemzeti Fejlesztési Minisztérium miniszter asszonyának is írtam egy levelet, amelyet megtartottam, még mindig megvan. Németh Lászlóné azt válaszolta, hogy nagyon szívesen vár minket egy megbeszélésre, majd az ő titkárnője fel fog engem keresni. Ez meg is történt, kaptam egy időpontot tőle. Ezeket a leveleket is eltettem, hátha szükség lesz még rá. Aztán körülbelül egy hét múlva a titkárnő felhívott, hogy Manninger Jenő úrral – aki annak idején útügyi biztos volt – megbeszéltek mindent. Elmondta, hogy a körforgalom kivitelezése milyen időpontban valósulhat meg, és azt is, hogy új tervet kell készíteni, de addig forgalomlassító és biztonságtechnikai elemekkel fogják ezt az utat felruházni. Jeleztük az illetékeseknek, hogy ez nagyon jó, de attól még, hogy lesz itt egy tábla, még nem biztos, hogy lassítani fognak az emberek, nem utolsó sorban ugyanúgy beláthatatlan lesz a kereszteződés, mint átadáskor. A forgalomlassítók beépítése megtörtént, aztán jött a következő választás '18-ban, akkor is voltak ígéretek, benne volt a Cserszegtomaji Krónikában is. Már 2014-ben is megígérték, az is benne volt a cserszegi Krónikában, talán majd egyszer összefűzve megjelentetjük, hogy mi minden történt ez ügyben. 2019-ben, az önkormányzati választásokon is volt egy ilyen ígéret, szóval én bízom benne, hogy '22-re már valóban elkészül. Én köztudottan ellenzéki érzelmű ember vagyok, de akik jelenleg nálam reklamálnak itt a településen, vagy akár Keszthelyről vagy Reziből – hála a jó Istennek, egyre több ember jön Cserszegre lakni – Fidesz-szavazók többnyire, ebből is látszik, hogy ez a körforgalom ügye mindenkit érint. Ha van egy karambol, a kamionos nem szokott válogatni, ha nekimegy valakinek, hogy az ellenzéki vagy fideszes, én azt mondom, hatalmas öngól lenne 2022-re, ha a beruházás nem készülne el addig. A kormánypártok támogatói sem hisznek már szerintem képviselő úrnak ebben a témában, éppen azért, mert egyszer-kétszer még lehet tévedni, de többször már nem.

Hogyan érinti Cserszegtomaj és a környező települések lakosságát a körforgalom hiánya?

– Sajnos, megszokták az emberek a körforgalom hiányát. Az útszakaszt inkább elkerülik azok, akik félnek itt átmenni. Korábban több ízben próbálkoztak átmenni mezőgazdasági vontatóval e szakaszon, több-kevesebb sikerrel. Voltak, akik biciklivel jártak be dolgozni, sőt, voltak, akik be szoktak gyalogolni. Mára oda jutottunk, hogy Kertváros vagy Várvölgy felé megy, aki biciklivel közlekedik, még úgy is, hogy azért az elég komoly kerülőt jelent. Nagyon sok idős vagy kevésbé profi sofőr elkerüli ezt a kereszteződést.

Az Ön által indított petíciót az átadás évében több mint 1200-an írtak alá. Hogyan fogadták ezt akkoriban az illetékesek?

Az országgyűlési képviselő úrnak rendesen kikerekedett a szeme, hogy milyen sokan aláírták. Amikor az általam szerve-

zett tüntetések zajlottak, a közútkezelőtől és a rendőrségtől kértünk adatokat; mindenki örült neki, beleértve az illetékesek is, hogy végre lesz egy körforgalom itt. Kaptunk egy listát az itt történt balesetekről, azonban elmondta a rendőrség és a közútkezelő is, hogy számos olyan baleset történt, amelyet egy betétlappal „elintéztek" a károsultak. Csupán a balesetek 20-25%-a jelenik meg jegyzőkönyv formájában, mert nem fogják bejelenteni, ha valaki összekoccan a másikkal. Ha személyi sérülés nem történik, akkor nem hívnak rendőrt, hogy még fizethessenek is több tízezer forintnyi helyszíni bírságot. Amikor már nemcsak aláírást gyűjtöttünk, hanem demonstrációt is szerveztem, szintén pozitív volt a visszajelzés.

Köszönöm a rendőrség, valamint a közútkezelő korrekt hozzáállását! Szerintem mindenki szeretné, hogy megépüljön a körforgalom. Ezzel szemben a megvalósításban résztvevőknek nagy a lemaradásuk, el kéne kezdeni valóban dolgozni!

Eddig összesen hány forgalomlassító demonstrációt szerveztek? Hogyan értékeli ezek visszhangját?

– Már három demonstráció volt, és ha jól emlékszem, talán még a rendőrségen mondta is az egyik illetékes, hogy ennek a körforgalomnak a forgalomlassító demonstrációja volt az első Zala megyei demonstráció, amely a taxisblokád óta Keszthelyen megvalósult. Akkor az időjárás nem nagyon kedvezett nekünk, attól függetlenül jelen volt 18-20 autó, és 2 órát ott álltunk a kereszteződésben.

Sokan megálltak, de nem szerettünk volna balesetveszélyt, ezért a leállósávban próbáltunk úgy elhelyezkedni, hogy ne legyen gond. A második demonstráción sokkal többen voltunk, akkor jött 20-25 autóval vetünk részt a forgalomlassításon. A harmadik demonstráción nagyságrendileg annyian voltak, mint az eggyel korábbin, azonban akkor mentünk kettő kört az elkerülő két közeli körforgalmáig, majd vissza, azzal is demonstrálva, hogy mennyire veszélyes a kereszteződés. Ott nagyon sok autó megtette a két tiszteletkört. Ami számomra furcsa volt, és ezt el is mondtam egy közmeghallgatáson, hogy a helyi lakosok közül csupán 5 vagy 6 autóval voltak jelen. Az, hogy mindig várunk valakire, hogy majd megoldja helyettünk a problémát, és ha van egy ilyen megmozdulás, ahová el kéne menni – főképp azoknak, akiknek ott összetört az autója, de van, akinek az itteni balesete miatti szövődmények is okozhatták a halálát családja szerint – mégsem teszünk semmit, számomra érthetetlen. Ezek a demonstrációk a lakosság érdekében lettek szervezve. A forgalomlassítás lényege az volt, hogy mi nem valami ellen tüntettünk, hanem valamiért. Ez egy fontos dolog. Én nem Manninger Jenő úr és a Fidesz ellen tüntettem, hanem a körforgalomért. A hangsúly a körforgalom megvalósulásán van!

Milyen támogatókra sikerült szert tennie a kezdeményezéseivel az elmúlt évek folyamán?

– Az első demonstrációnk alkalmával az összes pártnak, illetve a helyi médiának és civil szervezeteknek is küldtem meghívót. Az első alkalommal ott volt az RTL Klub, az ATV, a Zalai Hírlap, a Keszthelyi Televízió. Sok online médium felületén is megjelent a demonstrációról készült összefoglaló, köztük az Indexen és több kisebb online portálon. A második demonstrációnál már csak az ATV volt ott és 1-2 online médium, a harmadik demonstrációnál pedig csak az ATV jelent meg. Úgy gondolom, talán illett volna tudósítani ezen alkalmakról, mert az embereket érdekli, és érdekelte is, a Facebookon való megosztásokkal például több tízezer embert értünk el. Így bár nem kaptunk segítséget, mégis tudott róla minden Cserszegen és Keszthely környékén élő. A médiával kapcsolatban inkább visszafelé lépkedünk, ez jól látszódik a megjelentek számából. A pártok közül voltak olyanok, amelyek eljöttek, voltak, amelyek nem, és voltak civilek, akik első alkalommal ott voltak, de másodszorra már nem. Az első demonstráción megkértem a pártok tagjait, hogy ne pártlogókkal jöjjenek. Mára oda jutottunk, hogy teljesen mindegy, hogyha pártlogóval vagy zászlóval jön valaki, az a lényeg, hogy ott legyen. Ha fontosnak tartja, és egy pártzászlóval akar kint lenni; én nagyon szívesen látok fideszes vagy akár KDNP-s zászlókat – bár nem tudom, létezik-e olyan, aki így is kijönne. Ebben a helyzetben nem a pártok a fontosak, hanem a kijelölt cél.

Nagyon szívesen láttam volna Manninger képviselő urat is. Nagyon szívesen meghallgattuk volna, mondhatott volna pár szót, ezzel is megnyugtatva a kereszteződés sorsa miatt aggódó lakókat. Nagyon örülnék, ha ő tájékoztatna minket arról, hogy mikor lesz ott körforgalom, mert márciusra ígérték, és még most sem látunk munkagépeket. Sok beruházással foglalkozom a privát munkám során, és tudom, hogy nem lehet a megbízásokat óramű pontossággal intézni, de szerintem egy márciusban kiadott közlemény, – vagy esetleg egy néhány mondatos levél, amit elküldött volna nekünk – amelyben jelzi, hogy mikor tudnak nekiállni a beruházásnak, elfogadható lett volna.

Sok ellenséget és barátot is szereztem ezekkel a demonstrációkkal: hogy az ellenséges hozzáállás vagy a baráti a több-e, azt talán az mutatja a legjobban, hogy 2019-ben én lettem a polgármester Cserszegtomajon.

Mi inspirálta arra, hogy felkaroljon fontosabb helyi ügyeket, és azok élére álljon?

Amikor először indultam az önkormányzati választásokon 2010-ben, akkor még nem választottak meg. Akkor kerültem be a képviselő-testületbe, amikor az egyik képviselő betegség miatt visszalépett. Igazából nem az volt a célom, hogy mindenáron képviselő legyek, hanem szerettem volna többet tudni arról, hogy mi folyik Cserszegen, mivel tudom segíteni a település életét. Végigküzdöttem ellenzéki képviselőként másfél-két ciklust, és amikor 2018-ban lemondtam a mandátumomról, úgy döntöttem, hogy nagyon sok mindent tudok tenni, és ahhoz nem kell képviselőnek vagy párttagnak lennem. Szerveztem adománygyűjtést állami gondozott gyermekeknek, később tanszert is gyűjtöttünk rászorulóknak, de több egyéb megmozdulást is szervezetem civilként. Én nagyon szívesen teszek az általam fontosnak tartott ügyek megvalósulásáért. Polgármesterként, sajnos, már kevesebb a szabadidőm, ezt kicsit bánom is. A legnagyobb civil kezdeményezéseimet magánemberként tettem, nem voltam képviselő vagy polgármester, csak egyszerű cserszegtomaji lakos. Ebből kiindulva bármelyik cserszegi, keszthelyi vagy magyarországi lakos, ha érez magában affinitást, ugyanezt meg tudná tenni, amit én. Csak ez munkával, idővel, családtól elvont energiával, és nem utolsó sorban pénzzel is jár. Aki engem kritizál, annak mindig azt szoktam mondani, hogy lehet utánam csinálni jobban, de addig nem nagyon érdekel a kritika.

Mi volt az a pont, amikor elhatározta, hogy tenni akar a közjóért?

– Mit nevezünk közjónak? Én még a ZTE-ben emeltem súlyt, előtte pedig itt Keszthelyen még gyerekként, nagyjából 10 éves koromban kezdtem el. A ZTE-be középiskolás koromban kerültem, az eredményeim alapján vettek át sportkollégiumba, akkor Zala Megyei Tornaegyletnek hívták. Az egylet keretei között jártunk edzőtáborokba 16-17 éves gyerekként, és már akkor lehetett segíteni a kisebbeknek, lehetett jelentkezni segédedzőnek, amelynek lényege az volt, hogy vigyázzunk a gyerekekre. Én már akkor nagyon szívesen vállaltam ilyen munkákat, ha ezt annak lehet nevezni. Gyermekkorom óta az jellemez, hogy ha van időm, és tudok bármi hasznosat tenni, akkor cselekszem. Ez nem igazán kapcsolódik a körforgalomhoz meg a politizáláshoz. Vannak ilyen emberek, és vannak fotelforradalmárok, akik megmondják, hogy milyen jó lenne tenni, sőt azt is tudják, mit és hogyan kellene csinálni, de ennyiben ki is merül a tevékenységük. De ezért nem ítélek el senkit, egyszerűen mások vagyunk.

* * * * *

A KÉVE önkormányzati képviselője, Dékány Péter a keszthelyi testület június 25-én tartott soros ülésén interpellációt nyújtott be a körforgalom ügyében. Kérdése a beruházás várható időpontjára irányult. Erről részletesen a 3. oldalon számolunk be.

A művészet szolgálat, a képeimmel prédikálok

Beszélgetés Szabó Barnabással közéletről, vallásról, művészetről

BÁLINT NATÁLIA

***"Keszthely csodálatos, és kivételesen szerencsések azok az emberek akik itt élhetnek."* – ez Szabó Barnabás véleménye. A teológus, lelkész, hitoktató, képzőművész 2016 óta él városunkban. Ám mivel születésétől felnőtt koráig minden nyáron hosszabb időt töltött itt nagyszüleinél, úgy érzi, 4 éve hazaköltözött. Szenvedélyesen rajong szűkebb pátriájáért, ezért rajzolja és festi Keszthely jellegzetes épületeit, köztereit. Főként bibliai témájú illetve keszthelyi vonatkozású képeket készít, tradicionális technikájú grafikákat, tussal, tollal. Festeni akrillal szeret. Rajz terén példaképei Kondor Béla és Szalay Lajos. Mestere a pápai képzőművész körben Szalai László és Kiss László voltak. Műveinek egy része megtekinthető honlapján, a www.barnart.hu oldalon, ezen keresztül lehet tőle képet vásárolni és rendelni is.**

Manapság, amikor sajnos mindent átsző a pártoskodás, talán nem tanácsos egy, a hatalomtól független, azt kritizálni is merő újságnak nyilatkozni. Miért döntött úgy, hogy mégis válaszol a kérdéseimre?

– Sajnos kiveszett a mai világban a tiszta, őszinte érdeklődés egymás iránt, egymás véleményének a megismerni akarása. Elfelejtett a társadalom tisztelettel kérdezni, és a kérdésekre tisztelettel és őszintén válaszolni. Egyre inkább csak szólamokat hallunk, szekértáborokba gyűjtik az embereket ilyen vagy olyan vélemények, jelszavak mentén. Ijesztőnek találom, hogy visszaköszön a korábbi, pártállami hagyomány. Tisztességes érdeklődést kaptam, miért ne válaszolnék? Istent szolgálom, a Biblia alapján, annak zsinórmértéke szerint gondolkodom, Isten pedig nem kormánypárti vagy ellenzéki, hanem hiszem, hogy életpárti, emberpárti, ebben is őt szeretném követni.

Ez a szerénység megmutatkozik abban is, hogy nem szereti a titulusokat. Azt kérte, egyszerűen szólítsam a keresztnevén. A családi hagyományokból fakad az alázat, vagy viszontagságos út vezetett a mai mentalitásának kialakulásáig?

– Igen, kerülöm a titulusokat, a nagytiszteletű vagy tiszteletes megszólítást is szívesen elhagyom, nem szeretem többnek mutatni magam másoknál. Legkedvesebb, ha egyszerűen keresztnéven szólítanak, ez kifejezheti a bizalmat, a tiszteletet, az elfogadást, ezzel szemben a titulusok inkább távolságtartást vagy alá-fölérendeltségi viszonyt jelentenek számomra. Igyekszem alázatos lenni, és nem alázatoskodó. Nagy különbség van a kettő között. Ez utóbbi divat, az előbbi néha embert próbáló küldetés. Otthon a családban a Biblia szellemiségével összhangban azt tanultam: "Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőség-vágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál; és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is." (Filippi 2:3-4)

Manapság ezzel sokan visszaélnek. Hogyan lehet egyszerre szeretettel, elfogadással, érdeklődéssel fordulni egymás felé, és megvédeni magunkat attól, hogy bizalmunkkal visszaéljenek? Elsősorban arra vagyok kíváncsi, mit tanácsol azoknak, akiket a szerénység elvárásával kívánnak elnyomni? Hogyan bontakoztathatja ki valaki a tehetségét anélkül, hogy a gyűlölködő, irigy emberek kedvét ne szeghetnék, önközpontúsággal nem vádolhatnák, szárnyait le ne nyeshetnék, amikor felemelkedne a művészet éteri magasságaiba?

– A szerénység elvárásával való elnyomás – bizony találkoztam vele! Lelkészként is, művészként is. Azt tapasztaltam, hogy ez azok részéről jelentkezik, akik ezeknek az elvárt értékeknek a híján vannak, vagy bármi más miatt képtelenek arra, hogy a másikban levő értéket felismerjék, elfogadják. Vagy felismerik, de oly mértékű kisebbrendűségi érzést vált ez ki belőlük, hogy azonnal le kell nyomniuk a másikat, a saját önértékelésük fenntartása érdekében. Ez egy pszichológiai jelenség, a nárcisztikus személyiségzavar egyik tünete. Az ilyen elnyomást nem engedem és nem fogadom el. A szolgálat igazi lényege, hogy nem parancsra teszi az ember, hanem önként, szeretetből és alázatból. Annak idején valaki azért ellenezte, hogy fessek, rajzoljak, mert ez magamutogatás, hivalkodás, ami nem kedves Isten előtt. Belém égtek ezek a szavak. Aztán gondolkodtam, megkérdeztem Istent: valóban az lenne? Nos nem az. A művészet szolgálat, mégpedig az egyik legtöbb alázatot kívánó szolgálat. A művész úgy gyönyörködtet, úgy láttat, úgy teremt és ad át értéket, minőségi élményt másoknak, azaz úgy szolgál másokat, hogy közben a lelkéből merít, kitárulkozik, ezáltal elkerülhetetlenül sebezhetővé is válik. Ez a szolgálat az, amihez hasonló mélységű csak nagyon kevés létezik. Amikor a képzőművész önmagát ünnepelteti, már nem szolgál, hanem csupán értékesíti a piacnak a kézügyességét.

Mikor kezdett el rajzolással foglalkozni? Nem volt dilemma, hogy képzőművészeti vagy teológiai képzés? Számos lelkészről, papról, szerzetesről tudunk, aki író vagy képzőművész is volt. Esetükben ez a két hivatás egymásból táplálkozott. Önnél is így történik?

– Kisgyermekkorom óta rajzolok, aztán a festés is csatlakozott hozzá, illetve írtam

pár könyvet is, főleg egyházi, vallási témában. Amikor a fent említett ismerős megvádolt, hogy lelkészként az alkotás magamutogatás, dilemmát okozott. Azonban a tehetségemet Istentől kaptam, és ez kötelez. Azt hiszem, hogy mindenki mást is, hiszen nincs értéktelen, tehetségtelen ember, csak meg kell találni, ki miben tudja kifejezni önmagát, és azt kibontakoztatni. Nem feltétlenül kell ennek művészeti tevékenységnek és művészi szintűnek lenni, a lényeg, hogy örömöt szerezzen az ember. A lelkemből rajzolok egy koldust, egy parasztaszszonyt, egy házat, természeti vagy épített csodákat, mert a lelkemben a szépséget Isten szeretete táplálja, akárcsak annak kifejezési vágyát. Művészetemmel tehát őt magasztalom. Pár éve egy családi tragédiát követően költöztem vissza gyermekkorom szépségeinek gyönyörű városába, hogy az egykori élmények, amelyek visszatükröződnek az ismerős épületeken, a Balaton hullámain, gyógyítsák a lelkemet. Jelenleg nem lelkipásztorként szolgálok, hanem hitoktatóként, de ahogy a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, Steinbach József főtiszteletű úr egy könyvillusztráció kapcsán illetve kiállításom megnyitóján mondta: a képeimmel prédikálok. Igen, mert a "csontjaimba rekesztett tűz", hogy hirdessem Isten szeretetét.

2016 óta él életvitelszerűen Keszthelyen. Milyennek találja az itteni emberek Önhöz és egymáshoz való viszonyát?

– A keszthelyi református közösség azonnal befogadott, olyan szeretetet tapasztaltam meg, mint egy igazi családban, innen is külön köszönöm nekik, nagyszerű emberek, nagyszerű közösség!

Mi a véleménye a politizáló egyházról és a szekularizáció, vagyis az egymástól független állam és egyház kérdéséről?

– Közéleti vagyis politikai kérdésekben, legyen az helyi vagy országos szintű, nem az egyházi küldetés része nyilatkozni, így hittanórán sem teszem ezt, és nem is tettem lelkészként sem. Az egyház feladata nem az, hogy az emberek szájába adja, miről milyen véleménnyel legyenek napi politika szintjén, és nem is az, hogy akár szekértolója legyen egyik vagy másik oldalnak, hanem az, hogy a krisztusi tanítás által olyan értékrendet mutasson fel és adjon át az embereknek, ami által ők maguk válnak krisztusivá, krisztust követővé (ezt jelenti ugyanis a "keresztény" név, jelző) azaz másokért tegyenek, szolgáljanak, éljenek, értéket teremtsenek, őrizzenek és adjanak tovább, szeressék egymás, a jót és a békességet képviseljék otthon, és az életük minden színterén. Ez aztán megnyilvánul a választásokon is, és a személyiségében is nagykorú keresztény egyik jellegzetessége, hogy nem gondolkodás nélkül teszi amit mondanak neki, hanem értékek mentén fogalmazza meg a saját véleményét, krisztusi mérleggel mérlegel. Nem a "valakinek a valakijére" szavaz, hanem arra, akinek a szemében a másokért, a közösségért tenni akarás tüzét látja, ezt tapasztalta róla.

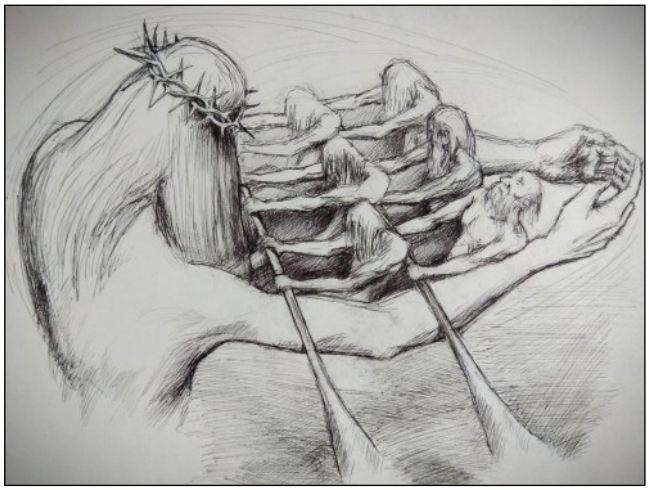

Szabó Barnabás: Gályarabok

Régi, letűntnek remélt korok félelmeiről beszéltünk, és arról, hogy nem tanácsos közéleti kérdésekben megnyilvánulni, mert ha kitudódik, hogy valaki nem ért egyet a regnáló hatalommal, könnyen válhat gyűlölet és lejáratás céltáblájává. Miben látja ennek megoldását? A környezetében mennyire tapasztal önfeledtséget vagy éppen óvatosságot?

– Kevés a "karizmatikus" ember, aki vezetővé szeretne válni egy-egy közösség élén, így annak, aki ilyet keres, nehéz a döntés. Az emberek általában óvatosan fogalmaznak társadalmi kérdésekben, és gyakran érezni a bizalmatlanságot is. Azonban a félelem és a bizalmatlanság légköre mindig az embert rontó erők eszköze volt, mindig rossz előjellel befolyásolt. Az önfeledtség szerintem az a szabadság, hogy merek örülni, merek reménykedni, és nem a romokra nézek, hanem minden örömöm forrására (az én esetemben ez Krisztus). Az a boldog érzés, hogy az életem nem a hatalmaskodók, nem a hatalmasok, hanem a Mindenható Isten kezében van, aki képes a kivágott fa törzséből új hajtást sarjasztani, aki képes fényt hozni a reményvesztettség éjszakájába, Aki ahogy a zsoltár mondja "fölemeli a porból a nincstelent, s kiemeli a szemétből a szegényt". *(Zsoltárok 113:7)*

Baj, hogy kevés a karizmatikus közéleti személyiség? Már ha tényleg kevés, és nem csak arról van szó, hogy aki alkalmas lenne, azt minden téren megpróbálják lerombolni, erejét, hitelét elvenni, becsületébe gázolnak, és emiatt egyre kevesebben vállalnak közösségi szerepet… Nem inkább a társadalomnak kellene felelősséget vállalni, és kiállni önmagáért, mint ezt egy karizmatikusnak tűnő személytől várni? Nem rejt veszélyt a karizma látszata? Nem lehet, hogy a grandiózus magabiztosság éppen egy torz személyiség kompenzációja, és ebből fakadóan nem jobb, ha kevésbé populáris, de feddhetetlen vezetőkre bízzuk az irányítást ahelyett, hogy vezérek kezébe adnánk uralkodói jogokat?

– Uralkodói jogok, imádat egyedül Istent illetik meg, és jaj annak, aki magának akarja ezeket, aki magát isteníti, és akárcsak alázatoskodóan is megengedi, hagyja, hogy felé ezt a fajta hódolatot, tiszteletet és imádatot adják! Az elmúlt évek alatt nagyrészt jobb- és baloldal viaskodásáról szólt a közélet, és sokan vannak, akik ebben megfáradtak, fásulttá váltak. Véleményem szerint helyesebb, ha értékek mentén, és nem izmusok mentén gondolkodunk. Egy társadalmat sosem az fog felemelni, hogy mennyire gazdagok a leggazdagabbak, hanem az, hogy mennyire tudnak boldogulni benne a legelesettebbek. Vannak bizonyos alapvető kérdések, amelyekben nem lehet vita egy társadalomban, és ezek a nemzeti identitás, a nemzeti függetlenség, a szabad vallásgyakorlás azaz a gondolati és véleményszabadság, valamint a vezetők azon hivatása – amivel magukat mentik meg a zsarnokságtól és itt nagyon komolyan lutheri, kálvini, protestáns tanítás alapján nyilatkozom –, hogy a vezető kötelessége mindenki javáért munkálkodni, nem egyik vagy másik oldalért.

(*Folytatás a 10. oldalon.*)

(Folytatás a 9. oldalról.)

Amikor Keszthely épületeit rajzolja, festi, az esztétikán kívül milyen szempontok mentén választja ki az alkotás tárgyát?

– Kisgyermekként bátyámmal szandálban, papucsban sétáltunk át a városon a strandra, csobbanni egyet a Balcsiban. Emlékszem, akár ilyenkor, akár amikor nagymamámat kísértem engedelmes unokaként a Kármelbe, mindig figyeltem az épületeket, a várost. A két ikonikus, régi pompájából mára sajnos rengeteget vesztő szállodát mesekastélynak láttam, a Sziget-strandot magamban csak tündérszigetnek hívtam, a parkot vadregényes erdőnek, a jellegzetes villaépületek egy számomra kedves történelmi korszakot idéztek. A kastélyt amikor viszontláttam történelmi filmekben – pl. a Várkonyi Zoltán által rendezett Jókai-adaptációban, a Kárpáthy Zoltánban –, mindig megdobbant a szívem. Már gyermekként úgy gondoltam, Keszthely csodálatos, és kivételesen szerencsések azok az emberek, akik itt élhetnek, akik nap mint nap láthatják ezeket az épületeket. Személyes, gyermekkori emlékem fűződik itt minden szeglethez. A főtéren a Vajda gimnáziumba járt édesapám, a sétálóutca a reménységek utcája volt, mert ott volt egy mellékutca, ahol házi fagyit készítettek, és hatalmas sort álltam végig érte, de megérte, mert fagyival a kézben még szebbnek láttam mindent. Igen, személyes emlékek jelennek meg a rajzokon, és olyanok is vannak, amelyek ma már nem láthatók sajnos. Keszthely jellegzetes, egyedi, különleges, értékes. Ezt az értéket megjeleníteni számomra azt jelenti, hogy én is teszek valamit a városért, visszaadok valamit abból a csodából, amit a város adott nekem.

Ön értékesíti a képeit. Dolgozik megrendelésre is vagy ragaszkodik a témaválasztáshoz?

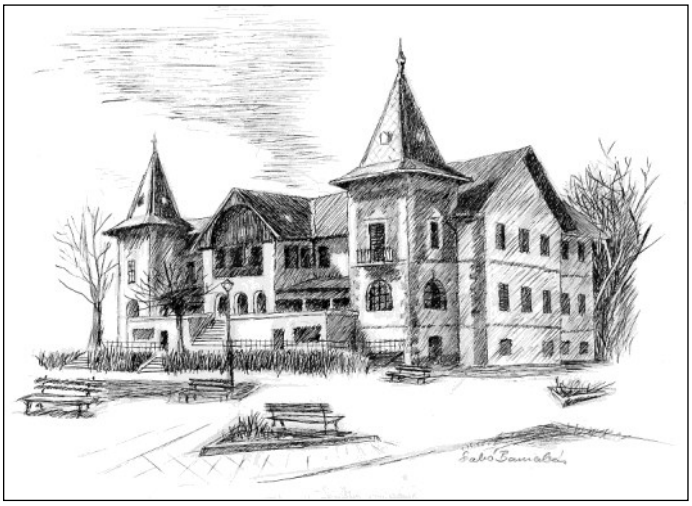

Szabó Barnabás: A keszthelyi Hullám szálló

– Sajnos ma már nem divat képzőművészeti alkotásokat venni, talán kelendőbbek lennének, ha azt mondanám: ”kézműves" alkotások. De félre a tréfát, nem az a kor van mostanában, amikor az emberek képeket vesznek. Akiben igény lenne rá, általában anyagilag nem engedheti meg magának, aki megtehetné, vagy nem tud a lehetőségről, vagy nincs igénye rá. De ezt minden korban elmondták a művészek, Van Gogh-tól Toulouse-Lautrec-en, Modiglianin, Paál Lászlón át Kondor Béláig. Ahhoz, hogy valaki Munkácsyként vagy Picassoként megélhessen az alkotásból, kell egyfajta önmenedzselési képesség, én ennek talán lelkészi, hitoktatói, keresztény habitusomnál fogva is híján vagyok. Ám nagyon szívesen készítek képeket igény szerint, ha valaki szeretné a falán látni ennek a káprázatos városnak egy-egy jellegzetes részletét, vagy bármilyen olyan alkotást, ami gondolatot ébreszt, érzéseket fogalmaz meg és értéket közvetít. A honlapomon *(www.barnart.hu – a szerk.)* keresztül bárki megkereshet, állok rendelkezésére akár már kész műveimmel, akár olyannal, amit ő szeretne velem megalkottatni.

Van most nyitva tárlata valahol, ahol személyesen is megtekinthetők az alkotásai?

– Tavaly volt legutóbb kiállításom Tapolcán. Jelenleg kis házi kiállításom van a Keszthelyi Református Egyházközség gyülekezeti termében: egyik gyűjtőm és kedves barátom a tulajdonában levő alkotásaimból tett megtekinthetővé néhányat.

Milyen a kapcsolata Keszthely kulturális vezetésével? Mutatkozik érdeklődés részükről az Ön művészete iránt?

– A keszthelyi kulturális vezetéssel még nincs kapcsolatom, nekem nehezen megy a lobbizás, az önmenedzselés, de még nem utasítottam vissza soha kiállítási felkérést.

Lehet, hogy eddig még nem hallott a keszthelyi kulturális vezetés Szabó Barnabásról. Ha ezután megkeresnék, és méltó helyet biztosítanának az alkotásainak, hogyan reagálna?

– Álmom egy igazi, keszthelyi kiállítás, és hogy a város befogadja valahova azokat a képeket, amelyeket keszthelyiként, illetve Keszthely-szeretetemből alkottam.

Bézsenyi Marika néni és az ő citromfája

MOLNÁR TIBOR

Bézsenyi Miklósné, a keszthelyi Természetgyógyász Klub közkedvelt Marika nénije eleinte csak télire bízta ránk féltve őrzött citromfáját, amely aztán végleg nálunk kötött ki, mivel olyan nagyra nőtt. Az első években gyakran, majd kora előrehaladtával egyre ritkábban jött el, hogy szemügyre vegye a fa fejlődését és terméseit.

Marika néni hosszú, tartalmas életet élt, amely nem volt mentes a tragédiáktól sem. Szeretett férjét 2009 elején hiába várta vissza a vízről: a hirtelen támadt vihartól megvadult Balaton két horgásztársával együtt elnyelte. Hirtelen rászakadt özvegységében sem hagyta el magát, nagyon sokat tett az egészséges életmód népszerűsítéséért, és a közösségi élet aktív alakítója volt.

Amikor januárban Nagy Imre bácsinak, a Keszthely környéki természetgyógyászok nagy öregjének a temetésén fagyoskodtunk egymás mellett állva, nem gondoltam volna, hogy alig fél év múlva a klub fáradhatatlan szervezőjét, Marika nénit is utolsó útjára kell majd kísérnem. A Mátyás király utca szegényebb lett egy jó szomszéddal, Keszthely pedig egy igazán pozitív, mindig segítőkész személyiséggel.

A június 25-i képviselő-testületi ülésen hozzászólásomban megemlékeztem róla mint a város érdemes és tiszteletreméltó polgáráról, majd az ülést elhagyva a temetésére siettem.

Eredeti gazdája már nem gyönyörködhet gazdag termésében, de a citromfa remélhetőleg még sokáig velünk lesz, hogy emlékeztessen rá.

Nyugodj békében, drága Marika néni!

Társadalmi kreditrendszer Kínában: követendő példa vagy főbenjáró bűn?

KENYERES BENCE

A Kínai Népköztársaság kormánya 2014 nyarán egy új, korábban nem ismert módszert dolgozott ki annak érdekében, hogy állampolgárait az alkotmányos rendben előírtaknak megfelelő viselkedésre sarkallja. E módszer azon az alapelven nyugszik, amely szerint vannak a kínai társadalom számára hasznos, valamint azzal ellentétes cselekedetek. A kínai állampolgárok cselekedeteik hasznossága, valamint viselkedésük helyessége szerint két nagy kategóriába sorolhatók: eszerint vannak „jó" és „rossz" állampolgárok. A társadalmilag hasznos cselekedeteket folytatókat a kínai kormány előnyben részesíti: járhatnak egyetemre, könnyebben kaphatnak munkát, ezáltal a megfelelő anyagi helyzetük is biztosított. A „rossz" állampolgárok azonban megvetésben részesülnek: a kínai társadalom haszontalan, sőt, egyenesen káros tagjaiként nem, vagy csak nehezen kaphatnak munkát, gyermekeik, családtagjaik továbbtanulása ellehetetlenül, valamint a rendőrség is bűnözőkként kezelheti őket. Egy ember viselkedésének társadalmi hasznosságát nehéz objektíven megítélni. Szomorú tény, hogy Kínában ezt a teljhatalmú kommunista vezetés önkényesen eldöntheti. A totális megfigyelést lehetővé tevő módszert társadalmi kreditrendszernek nevezzük.

A társadalmi kreditrendszer alkalmazásához szükséges volt a kínai települések térfigyelő kamerákkal való lefedettségét a lehető legmagasabb szintűre emelni. A fejlett, beépített arcfelismerő funkcióval rendelkező kamerarendszerek képesek az állampolgárokról elérhető nemzeti adatok alapján megállapítani, hogy a kamera előtt elhaladó személy eleget tesz-e állampolgári kötelezettségeinek. Ez – amellett, hogy súlyos adatvédelmi aggályokat vet fel – arra is rámutat, hogy a Kínában élő (nem csak kínai!) állampolgárok teljes megfigyeltség alatt állnak. Ez George Orwell 1984 című antiutópiájához – más néven disztópiájához – hasonlatossá teszi az ellenőrzés alatt álló állampolgárok életét: Orwell művében a „Nagy Testvér", az állam vezetője egy személyben testesítette meg az államszervezetet, amely totális kontroll alatt tartotta polgárait, akiknek nem adatott meg a szabadság, s így saját hazájuk rabszolgáivá váltak. Véleményem szerint a társadalmi kreditrendszer béklyóra köti saját állampolgárait, azáltal, hogy megcímkézi őket cselekedeteik alapján. A megfigyeltség az élet minden aspektusára kihat.

„Abból, hogy mit vesz az adott illető látszik, hogy ő milyen ember is. Ha például bébiételt, akkor a rendszer azt gondolja, hogy egy családcentrikus emberről van szó, míg, ha sört, vagy más fajta alkoholt, akkor a rendszer úgy értékeli, hogy az adott illető káros szenvedélyeknek él." (Zsemle, 2019)

A társadalmilag hasznos tevékenységek szubjektivitását jól mutatja, hogy olyan magatartási formák, amelyek egyes társadalmi rendszerekben erénynek számítanak, azok a kreditrendszer alapján főbenjáró bűnnek minősülnek. A kritikus, önálló gondolkodás, az elesettek, valamint a társadalom peremére szorulók megsegítése eszerint nem erény, hanem megvetendő tulajdonság. A kínai pártállam azzal honorálja proaktívan cselekvő állampolgárait, hogy őket társadalmilag haszontalan, káros, kivetendő emberekként bélyegzi meg.

Ennek ellenére vannak olyan elemei a kínai kreditrendszernek, amelyek figyelemreméltó példaként szolgálhatnak a jövő társadalmai számára. A teljes megfigyeltséggel arra motiválhatók az állampolgárok, hogy ne kövessenek el – a szó objektív értelmében vett – bűncselekményeket. A lopások és rablások száma minimálisra csökkenthető azáltal, hogy a megfigyelőrendszerek behálózzák a kínai közterületeket, illetve a magántulajdonban álló kereskedelmi egységeket. Az erőszakos cselekmények, valamint a gyilkosságok száma is csökkenthető, ugyanis a közterületi kamerarendszer megléte visszaveti a potenciális bűnözőket a bűntettek elkövetésétől. Mindezek mellett felmerül a kérdés, hogy több haszonnal jár-e a kreditrendszer megléte, mint amennyi kárt okoz a társadalom számára.

A kínai társadalom totális megfigyeltsége a közvetlen, állampolgárok szabadságát korlátozó mivoltán kívül pszichológiai károkat is okoz a társadalom tagjainak. Felmérések mutatják, hogy a folyamatos megfigyeltség folytonos feszültséget okoz – a megfigyeltség tudatában lévő – embereknek. A panopticon elvén alapuló börtönökben élő elítéltek már jól ismerik, hogy milyen a börtönőrök által megfigyeltnek lenni, miközben a cellákból semmi nem látható a külvilágból. Az állandó megfigyeltség nemcsak permanens szorongást generál, de üldözési mániát, azaz paranoiát is okozhat a megfigyelt személyben. Ez azzal indokolható, hogy a megfigyeltség ismeretében az állampolgár nem viselkedik természetesen, minden tettét többszörösen átgondolja, mielőtt cselekszik. Ez természetes esetben minden állampolgárra jótékony hatást gyakorol, hiszen a gondolkodással elérhető, hogy a polgár racionálisan, és ne indulatosan cselekedjék. Ebben az esetben azonban a természetes viselkedést felváltja a kínai törvényhozóknak való kényszeres megfelelni vágyás, és az abból fakadó folyamatos szorongás, valamint a cselekedetek túlracionalizálása és a másokkal szembeni gyanakvás. A diktatúrában hozott törvényeknek való megfelelni akarás csökkenti a társadalmi szolidaritást, és az állampolgárokat arra sarkallja, hogy a törvényeket be nem tartó – legyen az akár pusztán kritikusan, szuverénen gondolkodó egyén, aki nem kíván elfogadni minden, az állam által elvárt magatartási formát – polgártársakat jelentsék az állami szerveknek. Ez a rendszerváltás előtti Magyarországon bevett besúgórendszerhez hasonlatos viselkedést generál a Kínában élő polgárokban.

Összességében elmondható, hogy a Kínában 2020-ban kiteljesedő társadalmi kreditrendszer negatív hatást gyakorol az ott élő állampolgárokra. A technológiai fejlettség jelenlegi szintjén elérhetővé váló behálózottsággal minden kínai lakos könnyűszerrel megfigyelhetővé, követhetővé válik: az állampolgárok magatartása, szokásai, preferenciái is ellenőrizhetővé válnak a kínai kormány számára. A kreditrendszer bevezetésével járó előnyök eltörpülnek azokhoz a társadalmi hatásokhoz képest, amelyek a lakosságot gúzsba kötik. A kreditrendszer miatt létrejövő összetartó, engedelmes magatartásforma olyan masszává olvasztja a kínai társadalmat, amely az észak-koreaihoz hasonlatossá teszi azt. Vajon eljön majd az idő, amikor az állampárt megmondja, hogyan öltözködjenek, kivel barátkozzanak saját polgárai?

A szerző okleveles kommunikációszakértő, jelenleg a Budapesti Corvinus Egyetem kommunikáció- és médiatudomány mesterszakos hallgatója.

Vajon kinek éri meg?

BÁLINT NATÁLIA

A kínai Huawei számos ország mobilkommunikációs fejlesztését felügyeli, több elemző véli úgy, hogy valójában kémtevékenységet végez. Magyarország kormánya Kínával egyre szorosabbra fűzi a viszonyt: a kínai-európai gazdasági elosztórendszer központi szerepére hivatkozva. Több mint 500 milliárd forintos hitelt vett fel hazánk Kínától, hogy minden idők legdrágább (legtúlárazottabb?) vasúti beruházását megvalósítsa, ráadásul vissza is csepegteti a pénz jelentős részét. A Budapest-Belgrád vonalat Magyarország leggazdagabb üzletemberének, Orbán Viktor jóbarátjának, Mészáros Lőrincnek az érdekeltségébe tartozó RM International Zrt.-ből, a China Tiejiuju Engineering & Construction Kft.-ből és a China Railway Electrification Engineering Group Kft.-ből álló konzorcium építheti. Tehát Magyarország kormánya horribilis hitellel adósítja el a magyarokat, ám abból kínai szakembereket is fizet. Vajon kinek éri meg, hogy hazánk ennyire lekötelezettje lett a totalitárius kommunista diktatúrának?

„Nem zsidókat, hanem embereket aláztak és gyilkoltak meg”

FÖLD S. PÉTER

Kaczvinszky Barbara dokumentumfilm-rendező, újságíró. Számos, a kisebbségekkel kapcsolatos díj tulajdonosa. Ilyenek például a Szeretet és erkölcs hiteles ábrázolásáért Díj, a Közéleti Díj, a Nap-Díj, a Radnóti Díj és idén, 2020-ban megkapta a Wallenberg Díjat is. Kötődése az elesettekhez, az üldözöttekhez gyerekkorára vezethető vissza. Újabban keszthelyi zsidó családok történetét kutatja, ahol megtalálta egy meglehetősen nagy vagyonnak a hivatalosságok számára nem létező örökösét. Mint mondja, amit tesz, csak látszólag a múlttal való foglalkozás, ő történeteivel valójában a jövő számára szeretne példákat felmutatni.

Hogyan találtad meg a „zsidó témát?” Mi vitt Keszthelyre?

– Nem én találtam meg a zsidókat, ők találtak meg engem. Gyerekkoromban élt a házunkban egy nagyon kedves, holokauszt-túlélő néni, Irénke. Tulajdonképpen még az iskola előtt ő tanított meg olvasni. Az első könyveim is az ő könyvtárából származtak. Így azután nem gyerekkönyvekkel kezdtem, amiből az lett, hogy hat-hét éves koromban már azt játszottam, hogy embereket mentek, bújtatok.

Milyen embereket? Gondolom, egy ennyi idős kislány még nem foglalkozott a holokaussztt al.

– Olyan embereket mentettem képzeletemben, akik bajba kerültek. Le is rajzoltam az összes helyet a házunkban, ahol elbújtathatnám Irénke nénit és a rokonait. Mert meg akartam őket menteni. Akkor ez egy játék volt, de nem véletlenül: a mi családunkban ugyanis természetes volt, hogy mindannyian mások vagyunk. Nálunk nem az ment, hogy legyél szép, okos, hanem az, hogy legyél jó ember. A nagymamámék egy kis szabolcsi faluból származtak, ahol együtt éltek magyarok, zsidók, ruszinok, cigányok, mindenféle náció – tegyük hozzá, nagy békességben. Úgyhogy én belenőttem abba, hogy minden ember más, és el kell fogadnunk másokat.

A Raoul Wallenberg-díj átadása, Budapest, 2020. január 15. Balról jobbra: Szigeti Jenő, Majsai Gábor, Bogdán László, Kaczvinszky Barbara, Setét Jenő, Iványi Gábor. Fotó: Ladjánszki Máté / Népszava

Az ember olvassa a posztjaidat a Facebookon, és megdöbben, mert olyan fantasztikus sorsokkal és életekkel találkozik. Nekem óhatatlanul az ugrik be, hogy mindenről AZ jut az eszedbe: meglátsz egy nevet egy sírkövön, rajta két évszámot, a születés és a halál évének dátumait, és máris beindul az agyadban a kutatóösztön. A legutóbbi időkben főleg Keszthelyen kutattál és tártál elénk olyan életeket, sorsokat, amelyek alakulhattak volna másként is.

– Így van, mostanában főleg Keszthelyen jártam, de korábban megfordultam sok más helyen is. Például Kisvárdán, Sátoraljaújhelyen. A keszthelyi történet számomra tulajdonképpen a magyarországi zsidóság halál utáni méltóságát jelenti. Azt, hogy ma Magyarország számos településén, így Keszthelyen sem tudják az emberek, hogy például a város főutcájában majdnem minden házat zsidó emberek építettek. Egész életüket, a munkájukat adták a városért, vagyis, nincs olyan szeglet, ami ne emlékeztetne rájuk.

Van valami szervezeti kerete a keszthelyi kutatásnak? Segítőid, támogatóid?

– Gyakorlatilag semmi. Egyetlen kutatásomnak sem volt soha. Saját költségemen utazom.

Mégis, hogy kezdődött a te keszthelyi kötődésed?

– Nagyon sok kutatásom volt, családtörténet, helytörténet, és mindig azt láttam, hogy az emlékezetpolitika kapcsán, falakba ütközöm. Ez azt jelenti, hogy sok helyen minimális nyoma van csak annak, hogy erős zsidóság élt az adott helyen. Hazafias zsidóság – tegyük hozzá. A tolcsvai zsidóknak is mindössze egy domborművön látni valamiféle emlékét, ráadásul, az sem pozitív képet hordoz, mert batyukat cipelő zsidókat ábrázol.

Illetve, ha valaki nagyon kíváncsi, mutatnak neki egy összepiszkított követ, ami az egykori zsinagóga része volt. Sőt, még azt is hozzáteszik, hogy maguk a zsidók akarták a háború után, hogy bontsák le a zsinagógát. Ezek fejbeverő történetek, mert nem igazak. Amikor ilyet látok, fölerősödik bennem, hogy még mindig nem tettem eleget a megismerésért és még többet kell kutatni. Nagyon sok ilyen élményben volt részem.

A hetvenes években jelent meg Ember Mária Hajtűkanyar című könyve. A történet a kunhegyesi zsidók deportálásáról szólt. Sokakkal együtt, rám is nagy hatással volt a könyv, mert olyan témáról szólt, amiről addig nemigen beszéltek. Még friss volt az olvasmányélményem, amikor eljutottam Kunhegyesre. És mint érdeklődő fiatalember, bekopogtattam a főút mentén álló házakba, és megkérdeztem az ott élő idős embereket, hogy mire emlékeznek abból, amit Ember Mária a könyvében leírt. Vagyis, hogy a főutcán hajtották végig a zsidókat. Szinte senki sem akart emlékezni. Mintha nem is ott éltek volna a vészkorszak idején, amikor a borzalmak megtörténtek.

– Ma nagyjából ugyanitt tartunk. Az elhallgatásnak ez olyan szintje, amely hatalmas traumákat okoz a mában. Amit nem tudsz, mert elhallgatták, arról el sem hiszed, hogy megtörtént. És már Keszthely előtt is rengeteg ilyen élményben volt részem. Ha megmutattam valakinek egy fotót, volt, hogy az illető azt mondta, hogy ez nem igaz. És egyre inkább éreztem, hogy amit az életemben tanultam, könyvtár, szociológia, jog, pszichológia, abból mind bele kell tennem azt a tudást, ami már nemcsak arról szól, hogy egy történetet kutatok, majd elmesélek, hanem meg kell ismernem a történések hátterét, ehhez pedig a teljes települést. Például Tokaj-Hegyaljánál az ottani fuvarosok történetét. Beleástam magam a hordókészítésbe, a fuvarozásba és a nevek történetébe. És egyik történetből jött a másik.

Hány személy történetét dolgoztad fel idáig?

– Több mint száz család történetét írtam le. És akkor most visszakanyarodnék ahhoz, hogy miért lett kutatásaim „epicentruma" Keszthely. Tavaly januárban előkerült egy konkrét kincs, amiről azt állították, hogy az örökös felkutatása sikertelen volt, vagyis, nincs örökös. Mert időnként tényleg hatalmas lyukak vannak ezekben a történetekben. Akik a múlt század '20-as, '30-as éveiben mentek el Magyarországról, mondjuk Németországba, vagy Franciaországba, azoknak a sorsáról roppant keveset tudunk. De még a Magyarországon maradtakról sem könnyű megtudni bármit. Ha elmegy valaki például a Kozma utcai zsidó temetőbe, és értő szemmel átvágja magát a növények dzsungelén, akkor sok olyan áldozat nevével találkozik, akik például a Jad Vasemben sincsenek nyilvántartva.

Mi ragad meg egy történetben? Látsz egy nevet, két évszámot egy sírkövön...

– Többnyire nem azzal kezdődik, hogy én most kiszúrok magamnak egy holokauszt áldozatot. Nem feltétlenül a név, az évszám a fontos. Még magam számára sem könnyű ezt megmagyarázni… Egy elfelejtett sírkő, amiről látom, hogy már nincs, aki emlékezzen arra, aki alatta fekszik. És akkor elkezd mesélni valaki, aki semmit nem tud a gyökereiről.

Mi segít a sorsok felderítésében?

– Könyvtár, levéltár, újságok. Keszthely estében például egy hatalmas, bár sajnálatos módon kevéssé ismert sajtótörténeti elemet kell kiemelnem. Azt a Mérei Ignácot, aki az egész vidéki sajtó legkiemelkedőbb alakja volt. Negyven éven keresztül működtetett egy lapot, ez volt a Keszthelyi Hírlap. Mindemellett a feleségével folyamatosan jótékonykodott, támogatta a várost. És ma az újságírók sem ismerik a nevét. Szívem szerint, egy díjat neveznék el róla, amit a vidéki független sajtó kaphatna. Gyakorlatilag az 1800-as évek végétől fenn tudta tartani a lapját, s mindent a legaprólékosabban megírtak. Sokan lennénk boldogok, ha olyan újságnál dolgozhatnánk, mint amilyen a hajdani Keszthelyi Hírlap volt. A politikában, a helyi történetekben, és az országos ügyekben is nagyszerű volt. Remek publicisztikákat olvashattunk az akkori hírek kapcsán. Szóval, ez a keszthelyi újság hatalmas segítség volt a munkámban. Nagyon fontos információkat lehetett találni, olyan műfajokban, amelyek ma már kimentek a divatból. Születésekről szóló beszámolók, nekrológok, amelyek egy családfakutató számára értékesek lehetnek.

És vannak még a nagy adatbázisok, valamint a levéltárak. Bármennyire is morbid, a karantén idején a legérdekesebbek a temetők voltak.

Hogyan fogadtak, ha elmentél egy vidéki kisvárosba?

– Sokan örültek nekem, főleg a túlélő családtagok, leszármazottak. Keszthelyen, a fogadtatás vegyesnek volt mondható. A helyiek örültek, hogy segítek felkutatni az egykor ott élő emberek történeteit, amikor azonban megtaláltam egy kincsnek a tulajdonosát, aki ma is él, akkor az illetékesek már nem voltak lelkesek. Az volt ugyanis a hivatalos álláspont, hogy miután a családfakutatás eredménytelen volt, vagyis, nincs örökös, a nagy értékű kincsnek – mintegy háromezer érméről és családi ékszerről beszélünk – az állam lehet a tulajdonosa. Ebbe az idillbe rondítottam bele, de innentől már nem az én dolgom, hogy mire megy az örökös és az állam.

Ez a kutatás életednek igen fontos része. Csak azért nem mondom, hogy kitölti az életedet, mert tudom, hogy ezen kívül még sok mindent csinálsz: közéleti klubokat szervezel, hajléktalanokat istápolsz, ahogy mondani szoktad, „táncolsz" velük… Mi a célod a zsidó sorsok elénk tárásával, azon kívül, hogy a Facebookon nagy sikerrel publikálod ezeket a történeteket.

– Felvetődött, és folynak is tárgyalások arról, hogy ezeket a történeteket könyv alakba rendezzem. Úgy tűnik, hogy támogatók is akadnának ehhez. De túl ezen, az a célom, hogy az emberek gondolkozzanak. Amikor meg kell élnünk a mindennapokban, hogy a politika dönti el, hogy ki a jó és ki a rossz, akkor számomra az a legfontosabb, hogy az emberek merjenek önállóan gondolkodni. Ne fogadják el, amiket hirdetnek, hanem igyekezzenek megismerni a saját gyökereiket, keressenek olyan kapaszkodókat, amelyek nem sarkosan választják szét a jót és a rosszat. Ezekben a zsidó történetekben nem feltétlenül a pozitív példákat keresem. Kikutattam például a legzsugoribb békéscsabai zsidó ember történetét, aki annyira zsugori volt, hogy bár megtehette volna, még a saját rokonait sem segítette. És találtam olyat is, aki olimpikon lett. Nem úgy kezdtem neki, hogy egy olimpikon családját kerestem, hanem a családja volt valamiért számomra érdekes, és menet közben derült ki, hogy ebben a családban van egy olimpikon. Tehát nem eleve elképzelem, hogy én egy jót, vagy egy rosszat kutatok, hanem jön a történet és folytatódik.

Számomra az a tanulságuk ezeknek a történeteknek, hogy a halál után sem tiporhatjuk sárba az emberi méltóságot. Az ártatlanul meggyilkoltak emberi méltóságát is helyre kell állítanunk, ezt én egyfajta lélekrestaurációnak nevezem. Arra szeretnék rávilágítani, hogy nem meggyilkolt zsidókról, cigányokról, melegekről, másként gondolkodókról kell beszélnünk, hanem legfőképpen emberekről, akiket a többség előbb felcímkézett, majd lépésről-lépésre megfosztott a jogaiktól, vagyonuktól, végül a legnagyobb kincsüktől, az életüktől.

Az interjút a szerző és az interjúalany hozzájárulásával közöljük.

Tények a kutyás strandról

DR. WELLER-JAKUS TAMÁS

Kisvárosunk közéletében az elmúlt időszak során nagyon sokszor szóba került az egykori szabadstrand kérdése. E témával kapcsolatban egy dolgot az elején le kell szögezni: a Kisvárosunkért Érdekvédelmi Egyesületnek (KÉVE) soha nem volt kifogása az ellen, hogy a kutyabarátok kedvenceikkel együtt fürödhessenek, játszhassanak a Balatonban! Mindössze azt sérelmeztük, hogy ez a szabad, ingyenes strandolás lehetőségének megszüntetése árán történik. A mostani, módosított szerződéssel szemben az eredetiben bizony jegyes beléptetést szerepelt. A KÉVE sikerként könyveli el, hogy ezt a belépőt egyelőre nem vezették be, így maradt a strand szabad, ingyenes belépéssel, immáron kutyákkal.

Kevesen tudják, hogy ez a terület a város kizárólagos tulajdonát képezi. A Balaton-parti ingatlant nyilvános versenyeztetés keretében, a legelőnyösebb ajánlatot tevő részére, a szolgáltatás és ellenszolgáltatás értékarányosságával kellett volna hasznosítani, de Keszthely Város Önkormányzatának fideszes többségű képviselőtestülete nem így tett. Az eredeti bérleti szerződés szerint a tulajdonos megszüntette a Balatonnak ezen a szakaszán az utolsó szabadstrandot. Ekkor emeltük fel szavunkat, és elértük, hogy a belépőjegyre vonatkozó szakaszt módosítsák. Sokan azt mondják, hogy nem volt felkapott, iszapos is volt. E tényekkel nem lehet vitatkozni, azonban mégiscsak sok arra járó kerékpáros, turista és helybeli részére biztosított lehetőséget, hogy megmártózhasson a magyar tenger hűs habjaiban, szabadon.

A helyi Fidesz bűne, hogy nyilvános pályáztatást nélkülözve adták át a használati jogot valakinek úgy, hogy az ügyletből a városnak közvetlenül egy fikarcnyi bevétele sem származott! A bérleti szerződésben szereplő feltételek elsősorban a bérlő érdekét szolgálják.

A Keszthelyi Kutyás Park és Piknikkertet fizetős szolgáltatásként harangozták be tavaly, a választási kampány folyamán. A jelképes, évi kétszázezer forintos bérleti díj összegét a kutyás strand reklámtevékenység formájában törleszti. Vagyis a város lakóinak vagyona helyett saját nyereségét növelheti azzal, hogy hirdeti önmagát. Nem véletlen, hogy tavaly nyáron nagyon sok keszthelyi emberben ellenérzést és gyanakvást keltett ez a jogügylet, hiszen kisvárosunkban történt már hasonló. Gondoljunk a vitorláskikötőre, amelyet szintén nyilvános pályáztatás nélkül értékesített a városvezetés.

Ha megnézzük Keszthely jelenlegi anyagi helyzetét, bátran kijelenthetjük, hogy ha minden önkormányzati vagyonelemmel így bánik a város vezetése, Keszthely hamarosan koldusbotra fog jutni. A KÉVE álláspontja szerint egy önkormányzati tulajdont kizárólag nyilvános pályázat útján szabadna hasznosítani, megtalálni azt az üzemeltetőt, aki a legjobb ajánlatot teszi. Ugyanis ezek az ingatlanok nem a polgármester, nem is a képviselő-testület, hanem a keszthelyi emberek tulajdonát képezik. Ha rosszul gazdálkodik a település vezetése, a keszthelyieknek egyre több adóforintot kell a közösbe betenni a város működtetéséhez, ráadásul a fideszes kormányzat is az önkormányzatokat sarcolja, azok bevételeiből kívánja fedezni a stadionokat és a messzi országokban történő, kétes, ellenőrizhetetlen beruházásokat. A város vagyonát nem a sógorok, komák és barátok, hanem a város közösségének boldogulására kellene felhasználni!

Annak pedig, hogy a Keszthelyi Kutyás Park és Piknikkert ingyenes, örülünk, de a KÉVE közbenjárása nélkül ez nagy eséllyel nem így lenne – az eredeti elképzelés alapján mindenkinek fizetnie kellett volna a belépésért. Nem véletlenül igyekszik bosszúból minden fórumon lejáratni egyesületünket a maffiamódszerekkel dolgozó állampárt. Nehezen viselik, hogy mi megvédjük Keszthely érdekeit a fideszesek öncélú megalomániájával szemben.

A szerző jogász, több évtizedes jegyzői múlttal rendelkező közigazgatási szakember, a KÉVE elnöke.

Valódi konzultáció Keszthelyről

Rendhagyó módon újságunk két utolsó oldalát a Keszthelyről szóló konzultációnk foglalja el. Miközben közpénzmilliárdokból dübörög a kormány – vagyis a Fidesz – nemzeti konzultációnak nevezett, álkérdésekkel teli manipulációs kampánya, mi Keszthely valós problémáival kapcsolatban teszünk fel valódi kérdéseket. Például kíváncsiak vagyunk rá, hogy Önök szerint kell-e a polgármesternek 13 millió forintba kerülő, a mi kisvárosi viszonyaink között luxuskategóriásnak számító autó közpénzből, az amúgy is gyenge lábakon álló városi költségvetés terhére? (A híresztelésekkel ellentétben Nagy Bálint nem mondott le a 218 lóerős ŠKODA Superb plug-in hibrid autóról, az még mindig szerepel Keszthely költségvetésében). De a fák indokolatlan kivágásával, a vízelvezetéssel, a helyi média szabadságával, vagy éppen a város közlekedésével kapcsolatban is kérjük véleményüket. És hogy miért névvel, címmel, elérhetőségekkel? Egyrészt így hitelesek a válaszok, másrészt szeretnénk kapcsolatban maradni azokkal, akik megtisztelnek bennünket azzal, hogy kitöltik konzultációs ívünket. De hiszen ez ADATGYŰJTÉS! – háborodnak fel az érzékenyebbek. Igen, az, méghozzá törvényes, ellentétben a Kubatov-lista adathalászatával. Az újságunk utolsó két oldalát, tehát a helyi konzultációt tartalmazó lapot nyugodtan vágják le vagy óvatosan tépjék le! A kitöltött íveket pedig akár postai úton (ingyen válaszborítékot sajnos nem tudunk adni), akár a KÉVE aktivistáinak a kitelepüléseken átadva, vagy egy okostelefonnal lefényképezve és e-mail címünkre elküldve is eljuttathatják hozzánk. Emellett az alábbi gyűjtőpontokon is leadhatják a konzultációs íveket, a Fidesz manipulációs íveivel együtt (amiket továbbítunk Szél Bernadettnek és Hadházy Ákosnak):

Kékmadár Gyros Ételbár, Kossuth u. 2. Minden nap 11-17-ig

Közösségi Ház, Rákóczi tér 21. Munkanapokon 9-12-ig

Konzultáljunk Keszthely valódi problémáiról!

****HELYI HÍRLAP
Felelős kiadó: Kisvárosunkért Érdekvédelmi Egyesület, 8360 Keszthely, Béri Balogh Ádám u. 1. II./4. Dr. Weller-Jakus Tamás elnök
Főszerkesztő: Kenyeres Bence
Szerkesztőbizottság: Bálint Natália, Vass Bálint
A szerkesztőség címe: 8360 Keszthely, Rákóczi tér 21.
+36-70 371 7722 keszthelyihirlap@keve-keszthely.hu
Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza!
Készült 8000 példányban a keszthelyi Litográf 95 Nyomdában.
ISSN: 2732-0561

VALÓDI KONZULTÁCIÓ
KESZTHELYRŐL
A VÁROS ÚJRAINDÍTÁSÁRÓL

Az elmúlt két évtized során szeretett kisvárosunk, Keszthely folyamatosan veszít presztízséből. Egyesületünk úgy gondolja, hogy lakóhelyünk fejlődő pályára állításához azok az intézkedések hatékonyak, amelyek nagy társadalmi támogatottsággal bírnak, ezért számunkra különösen fontos az Ön véleménye!

1 ►Keszthely városának fejlődése az itt élő emberek biztonságos és kiszámítható megélhetése érdekében mindennél fontosabb. Éppen ezért a KÉVE azt szeretné, hogy Keszthely város fejlődéséhez mindenki anyagi erőforrásainak, gazdasági erejének megfelelően járuljon hozzá.

Ön szerint a Balaton-parti ingatlanokat spekulációs céllal felvásárló, azokat hosszú évek óta nem üzemeltető, a városnak jelentős adóbevétel-kiesést okozó, munkahelyeket megszüntető vállalkozásoknak nagyobb mértékben kellene a város költségvetéséhez hozzájárulniuk?

IGEN ☐ **NEM** ☐

2 ►A koronavírus-járvány súlyosan érintette Magyarország összes települését, így lakóhelyünket is. Keszthely városában is gazdasági visszaesés várható. Sokan elveszítették állásukat, vagy rövidített munkaidőben dolgoznak. Egyesületünk úgy gondolja, hogy a jelenlegi helyzetben csak a város működéséhez szükséges alapvető kiadásokat kellene teljesíteni.

Ön elutasítja Nagy Bálint polgármester azon tervét, amely szerint Keszthely város önkormányzati hivatala részére, valamint magánhasználatra 218 LE teljesítményű, sportfokozattal rendelkező luxusautót szerezne be 13.000.0000.- Ft értékben?

IGEN ☐ **NEM** ☐

3 ► Keszthely városában az elmúlt időszakban több alkalommal, a város meghatározó területein vágtak ki engedély nélkül a település arculatát jelentősen meghatározó fákat, facsoportokat. Egyesületünk azt szeretné, hogy Keszthely egy élhető, zöld város maradjon.

Ön szerint szükséges a Keszthely város közigazgatási területén lévő fás szárú növények indokolatlan kivágását, pusztítását megakadályozni?

IGEN ☐ **NEM** ☐

4 ► A klímaváltozás hatásai Keszthely városát is sújtják. Az egyre szélsőségesebb időjárás miatt a hirtelen lezúduló nagy mennyiségű csapadék miatt egyre többször kerül a város jelentős része víz alá.

Ön szerint szükséges a Keszthely város közigazgatási területén fennálló csapadékvíz-elvezetési problémák soron kívüli megoldása?

IGEN ☐ **NEM** ☐

5 ► A közéletről való megfelelő tájékozódáshoz, a felelős választói döntések meghozatalához kiegyensúlyozott és pártatlan tájékoztatás szükséges. A közpénzből működő Keszthelyi Televízió ennek csak kis részben, a Balatoni Krónika pedig kampányidőszakon kívül egyáltalán nem tesz eleget. Egyesületünk független és elfogulatlan önkormányzati médiát szeretne.

Ön egyetért azzal, hogy az önkormányzati fenntartású média politikai befolyástól és propagandától mentesen működjön?

IGEN ☐ **NEM** ☐

6 ► Romos házak, gondozatlan magánterületek rontják a városképet, ezáltal az itt élők életminőségét és a turisták Keszthelyről szerzett benyomásait. Egyesületünk rendezett, kulturált, nyugat-európai színvonalú kisvárost szeretne.

Ön szerint szükséges a városképet rontó önkormányzati tulajdonú ingatlanokat soron kívül helyreállítani, a magántulajdonú ingatlanok tulajdonosait pedig kötelezni erre?

IGEN ☐ **NEM** ☐

7 ► Rossz minőségű vagy hiányzó útburkolatok és járdák, óriási kerülőkre kényszerülő autósok, gyakran az úttesten közlekedni kénytelen kerékpárosok és gyalogosok, rosszul beállított közlekedési lámpák, óriási átmenő forgalom a lakóövezetekben, balesetveszélyes gyalogátkelők, hiányzó körforgalom egy veszélyes kereszteződésből és indokolatlan körforgalom egy másikban – a teljesség igénye nélkül ezek Keszthely évek, évtizedek óta fennálló közlekedési problémái. Egyesületünk a környezet védelme, az itt élők és idelátogatók életminőségének javítása érdekében érdemi változást szeretne a közlekedés terén.

Ön szerint szükséges Keszthely város közlekedésének felülvizsgálata és újratervezése?

IGEN ☐ **NEM** ☐

Név: Cím:

Irányítószám Település Út, utca, tér, stb. Házszám, emelet, ajtó

Olvashatóan Mobiltelefon: Aláírás:

E-mail: Vezetékes telefon:

Alulírott, a városi konzultációs ív aláírásával kifejezem, hogy támogatom a Kisvárosunkért Érdekvédelmi Egyesület (KÉVE) munkáját, továbbá hozzájárulok, hogy a közölt személyes adataimat (név, lakcím, e-mail cím, telefon, életkor, aláírás) a KÉVE (8360 Keszthely, Béri B. Ádám u. 1. II/4.) az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 5.§ (2) bekezdése a) pontja valamint az EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/679 RENDELETE (GDPR) VI. cikk 1.a) pontja alapján további kapcsolattartás, véleménykérés és egyéb tájékoztatás céljából az adatkezeléshez tett hozzájáruló nyilatkozat visszavonásáig kezelje. Az adatok semmilyen egyéb célra nem használhatók fel. Tudomásul veszem azt a tájékoztatást, hogy személyes adataim kezelésével összefüggésben tájékoztatást kérhetek az adatkezelőtől. A személyes adatok helyesbítését, törlését, korlátozását, zárolását az adatkezelőhöz eljuttatott nyilatkozatommal bármikor kezdeményezhetem. Tudomásul veszem, hogy jogomban áll kérni a rólam kezelt adatok olvasható formában való megjelenítését, illetve azok másik adatkezelőhöz való továbbítását. Továbbá jogosult vagyok arra, hogy ne terjedjen ki rám az olyan, kizárólag automatizált adatkezelésen – ideértve a profilalkotást is – alapuló döntés hatálya, amely rám nézve joghatással járna vagy engem hasonlóképpen jelentős mértékben érintené. Amennyiben az adatkezelés jogszerűségét kifogásolom, tiltakozhatok személyes adataim kezelése ellen, valamint a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósághoz, illetve a bírósághoz fordulhatok. A közölt személyes adatokat a KÉVE harmadik személynek nem adja át, nyilvánosságra nem hozza.